

BØRNETEATER

NR. 117 • MAJ 2001

avisen

Teaterpassion sat i system

Niels Larsen har som privatperson opbygget en unik registrant over dansk teater og film

Side 2-3

Tomgangs-guirlander

Refusionsordningen er god for dansk børneteater og derfor skal den afskaffes!? Jørn Langsted tager kulturministerens festivaltale ved vingebeinet

Side 3

Garanti for ballade

Et nyt Refusionsudvalg står klar på øretævernes holdeplads

Side 4+17

En dag i linsen

Vi satte en fotograf til at mandsop-dække et børneteater en helt almindelig dag på jobbet

Side 14-15

Gensyn med vennerne

Præcis 30 år efter den første store teaterfestival vendte børneteaterfolket tilbage til Herning, hvor festival 2001 viste, at dansk børneteater lever og har det godt. Blandt tilbudene til de allermindste publikummer var Skægspires »Brormand og Bella«

Reportage og anmeldelser

S. 6 - 13

Foto: Kim Rune

På syv år har Niels Larsen som privatperson opbygget en unik, databaseret registrant over dansk teater og film. Nu er der behov for flere menneskelige og økonomiske ressourcer, hvis registreringen skal fortsættes

Systemets mand

Af Randi K. Pedersen
(DJ)

Kald det samlermani. Kald det passion. Grundlæggeren af Danmarks mest gennemførte og opdaterede teater- og filmregistrant, »Dansk Teater- og filmarkiv«, Niels Larsen, er ligeglad. Spørger man, hvorfor han bruger al sin tid på at indhente informationer om det professionelle, danske teater, siger han bare: »Fordi det interesserer mig.«

Det har det gjort i mange år. Men først for syv år siden fandt Niels Larsen, der er uddannet revisor, på at sætte sin interesse i system.

Idéen til at oprette et databaseret arkiv opstod, da han som eksamensopgave i forbindelse med et edb-studium ville lave en registrant over sine videobånd. Det, der begyndte lidt for sjov, er i dag et krævende fuldtidsjob – og økonomi til at hyre et par hjælpere, han selv kunne lære op, står højt på listen med akutte behov.

For at det kan lade sig gøre, er det nødvendigt have lokaler til det. Niels Larsen understreger, at han efterhånden har stærkt brug for et sted ude i byen med plads til flere computere, arkivskabe og lignende faciliteter.

Alt – både etablering og ajourføring – er hidtil foregået på privat basis. Niels Larsen brugt rub og stub af sine egne, beskedne midler på projektet. For selvom han hidtil også selv har lagt lokaler til edb-isenkram og papirdynger, så koster det – både arbejdsmæssigt og økonomisk.

Daglige avisklip

Til hjælp for etableringen af »Dansk Teater- og Filmarkiv« i 1994 fik Niels Larsen bevilliget 150.000 kroner af Socialministeriet, og gennem de seneste tre år har han modtaget 40.000, 12.000 og 10.000 kroner fra Teaterrådet. Det nye Teaterråd har ikke tænkt sig at give støtte til arkivet, og med et årligt underskud i privatøkonomien på 20.000 kroner må der ske noget.

Hvis ikke, er der fare for, at det enestående, nationale teaterarkiv, som forskere og teaterfolk har kaldt den mest detaljerede teaterregistrant, de nogen sinde har set, vil falde fra hinanden. Niels Larsen, der er 53 år, regner med, at han på grund af ubehagelig sygdom snart går på pension. Men det ændrer efter hans vurdering ikke ved, at arkivet efterhånden har vokset sig så stort, at det foruden penge kræver mere end en enkelt person – ham selv – at

holde det løbende opdateret.

På nuværende tidspunkt indeholder databasen informationer svarende til ca. 75.000 A4-sider omfattende alle genrer af film og teater – herunder børneteater – foruden radioteater, tv-serier og indslag fra kulturprogrammer samt billeder og lydoptagelser. Dertil kommer et omfattende papirarkiv, der rummer alle de programmer, repertoireplaner, turnéplaner, årbøger, pressemeddelelser og billeder, Niels Larsen systematisk samler ind året igennem. Foruden et væld af avisstof – foramtaler, interviews, noter, anmeldelser og reportager – alt om teater, som han dagligt klipper ud.

Avishold er en tung udgift på budgettet, fordi teaterstoffet ofte står på begge sider, fortæller han. Der er også behov for et

ekstra eksemplar af Børneteateravisen, fordi den er et dokument i sig selv – et til at klippe i og et til at gemme.

Systematik i orden

Inddragelsen af nye registreringsområder er kommet til lidt efter lidt og ofte affødt af tilfældigheder. På et tidspunkt gjorde en skuespiller Niels Larsen opmærksom på, at han ikke var med i registreringen på nogen af områderne, fordi han udelukkende spillede børneteater. Så gik arkivaren også i gang med at registrere det. Dramatikere, skuespillere, instruktører, scenografer, lyd- og lysdesignere lægges ind i forbindelse med den systematiske registrering af den enkelt forestilling, og flere data kommer til.

Den flittige arkivar nøjes ikke med at indsamle infor-

mationer om det aktuelle teater, men registrerer lige så gerne historisk materiale, når lejlighed byder sig. Eller når han bliver træt af at registrere det dagsaktuelle teater og i stedet giver sig til at fodre databasen med oplysninger om f. eks. det tidlige danske børneteater, voksenforestillinger fra forrige århundrede og lignende.

Det giver undertiden Niels Larsen den fornøjelse at fange en fejl, hvis et teater annoncerer en danmarkspremiere på et stykke, som har været opført tidligere, men med en anden titel. Jo, systematikken er i orden, det fornemmer man tydeligt.

Niels Larsen forklarer, at når hans registrant kan mere end alle øvrige danske teaterarkiver, skyldes det, at det er en database, så man nemt kan komme rundt fra det ene til det

andet. Den elektroniske registrering kører næsten konstant ved hjælp af en meget stor og stærk computer og adskillige videomaskiner stablet oven på hinanden.

Arkivfunktionerne, som Børneteateravisen ved selvsyn har konstateret er utroligt snilde og detaljerede, har han selv systemudviklet henad vejen. Det hele kører efter postnumre som registreringsvej, fortæller han, og inden for hvert postnummer kan der rummes 100 spillesteder. Hvilket han ikke tror nogensinde bliver aktuelt!

Arkiv og vidensbank

Papirarkivet er bygget op med hængemapper, hvor hvert eneste professionelle teater i Danmark er registreret generelt, samt sæson for sæson med ét chartek for hver forestil-

Niels Larsen, egenhændig skaber af det databaserede »Dansk Teater- og Filmarkiv«, søger bl.a. historiske oplysninger i det enorme papirarkiv i Teaterafdelingen på Det Kongelige Bibliotek, som han her er fotograferet udenfor. Foto: Henriette Lykke

BØRNETEATER

ISSN: 0900-0291

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Suomisvej 2,2
1927 Frederiksberg C
Tlf. 35 30 44 00
Fax: 35 30 44 01
e-mail: info@teatercentrum.dk
hjemmeside:
www.teatercentrum.dk

• REDAKTION:

Carsten Jensen (ansvarshavende)
• LAYOUT: Ulf Skov
• TRYK: Trykcentralen Fyn A/S
• DISTRIBUTION: Børneteateravisen (4 numre årligt) samt Den Røde Brochure (udkom-

mer i april) sendes gratis til alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere af børneteater. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt. Bestilling og afbestilling foretages skriftligt til Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring og udeblevne numre rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BTA 118: Næste nummer udkommer i september 2001
DEADLINE: 1. september 2001
ANNONCER: Aftales senest en uge før deadline

Redaktionen af dette nummer er afsluttet 6. maj 2001.

ling.

Kilderne til den stadige strøm af informationer omfatter foruden teatrene og pressen – fire timers avislæsning er daglig ration – også tidsskrifter, billedblade, biografier, selvbiografier, jubilæumsbøger og andre bøger. Radioteater sendes på cd. Den personlige kontakt har det taget tid at bygge op. I starten troede teatrene tit, at Niels Larsen blot var ude på at score gratis billetter, men i dag kører samarbejdet på skinner. Han er blevet medlem af TIM (teaterinformationsarbejdernes faglige klub, red.) hvilket er en stor hjælp, f. eks. hvis der er repertoireændringer eller rolleudskiftning.

Det er også hans erfaring, at de fleste teatre er glade for, at tingene registreres, så de ikke bare ryger ud ved næste chef-skifte.

På det seneste er Niels Larsen også gået i gang med at opbygge en hjemmeside, der bl. a. kan gøre arkivet mere synligt for omverdenen. Hvilket nok kan være nødvendigt. For selvom Niels Larsens registreringsarbejde har vundet stor respekt i den danske teaterverden, kender stort set ingen politikere, embedsmænd eller forskere til teaterarkivets eksistens. Så på længere sigt er det målet at få opbygget et arkiv, der er offentligt tilgængeligt.

Det er i hvert fald, hvad Stig Jarl, lektor i Teatervidenskab ved Københavns Universitet, anbefaler som den bedste løsning, så arkivet også kan fungere som en vidensbank for forskere. Men hvis arkivmaterialet skal gøres tilgængeligt on-line, er det Niels Larsen klare opfattelse, at det skal være med adgangskode. I hvert fald hvis der skal være lidt penge i det.

Flere modeller

De økonomiske midler og rammerne til en mere permanent etablering og sikring af et »Dansk Teater- og Filmarkiv« er Niels Larsen nu sammen med en baggrundsgruppe i gang med at finde. Gruppen, der foruden Stig Jarl også tæller direktør for Copy-Dan Litten Hansen, teaterchef Henrik Hartmann og Henrik Petersen, formand for Dansk Skuespillerforbund, ønsker at se tingene i et større perspektiv.

»Arkivet skal ikke have et sted, hvor andre vil kunne tage æren af Niels Larsens indsats og livsværk. Desuden er det meget vigtigt at finde en etableringsmodel, der garanterer, at man vil respektere arkivets unikke, databaserede opbygning og sikre, at det

bliver videreført og vedligeholdt i sin nuværende form,« siger Stig Jarl til Børneteateravisen.

Ifølge Stig Jarl har der været tanker om at oprette et informationscenter for teater, sådan som man har det for musik og litteratur. Det anbefales også i Teaterrådets årsberetning for 2000. Men da det er uden dokumentationsdel, og rådet som omtalt har givet afslag på yderligere støtte til arkivarbejdet, tvivler han på, at et teaterinformationscenter er løsningen. Af andre modeller nævner Stig Jarl arkivet som en selvejende institution, selvom det nok ikke er særlig realistisk. Håbet om fortsat offentlig støtte er heller ikke helt opgivet. Ligesom man har overvejet et samarbejde med Dramabiblioteket under Det Kgl. Bibliotek, der har vist interesse for arkivet.

»Jeg sidder selv i Dramabibliotekets bestyrelse. Men dér er problemet, at Det Kgl. Bibliotek nok udelukkende vil fokusere på bevaringen af den nuværende samling og ikke på vedligeholdelsen af den. Måske vil man også splitte den op, så billeder og tekster skilles ad!«.

En katastrofefond

Foreløbig ser baggrundsgruppen sig lidt rundt. For som Stig Jarl understreger, så findes der andre teaterarkiver, man eventuelt kan spille sammen med for at sikre den fortsatte dokumentation af dansk teater.

Niels Larsens personlige visioner for det spændende arkiv er at få mulighed for at udvide databasen med mere alment teaterstof – debatter, klummer o.l., som man bl. a. kender det fra Børneteateravisen. Men det vil kræve to til tre ekstra folk, fordi det tager lang tid blot at indtaste de mange data. En person, som udelukkende skulle tage sig af registreringen af børneteater, ville efter hans mening ikke være for meget. En til at registrere radio, tv og revy og så en tredje til at tage sig af voksenteater og personregistrering.

Som Niels Larsen har tænkt sig fremtiden, skulle medarbejderne i første omgang hjælpe med det rent produktionsmæssige og så efterhånden opnå tilstrækkelig viden om, hvordan databasen rent systemmæssigt er bygget op. Derudover er det hans kongs-tanke at lave et selskab, som han administrerer, og som teatrene betaler til, og hvor arkivmateriale sælges på cd.

Overskuddet skulle så gå til en katastrofefond, hvor betrængte teatre kunne søge penge.

Under Langsteds Lup

Af Jørn Langsted

Kulturministeren åbnede årets børneteaterfestival, og det gjorde hun med en meget klar melding om, at statsrefusionen på køb af børneteaterforestillinger vil blive afskaffet ved den kommende revision af teaterloven. Ministerens tale findes i øvrigt på Kulturministeriets internet-side (www.kum.dk/dk), så enhver – med internet-adgang – kan gå ind og læse med.

Men, hvad var det egentlig, Elsebeth Gerner Nielsen sagde? Jo, hun mente for det første, at det er meget vigtigt, at børn får adgang til kulturtilbud, for det andet, at børneteateret i Danmark har udviklet sig, så vi kan være stolte af det, og for det tredje, at refusionsordningen for kommuners og amters køb af børneteaterforestillinger har været en god ordning. Og så mente hun for det fjerde, at den ordning skal afskaffes til fordel for, hvad hun kaldte »lokalt ansvar og engagement« – hvad der i den sammenhæng er lig med amtskommunerne. De skal nu have førertrøjen, sagde hun. Og man kan selvfølgelig godt reflektere over, hvad det er for et løb – udskilnings-, hold- eller sprintløb – hun mener, at vi deltager i. Og når amterne får førertrøjen, er ministeren helt med på, at de kan afskaffe refusionsordningen til fordel for, ja hvem ved hvad?

Det er værd at holde lidt fast i argumentationsfiguren. Vi tager den her i den korte udgave: Kultur for børn er godt, dansk børneteater er godt, og refusionsordningen er god. Den skal afskaffes. Som man kan se, mangler der et logisk led mellem sætningen med alt det gode og sætningen med afskaffelsen. Det andet følger ikke af det ene, snarest tværtimod. Men det karakteristiske er, at man godt kan stå at sige sådan, uden at en kat gør. Man kan godt sige, at vi har et velfungerende børneteatersystem, og at det skal laves om til noget, vi ikke rigtig ved, hvordan er, men som vi kan have en masse fromme forhåbninger til.

Der er en ulyksalig trang i det offentlige liv i de her år til at fremture med forandringer og omorganiseringer, som oftest i form af fikse ideer, også de steder hvor ting er velfungerende. Det er, som om der hviler en febrilsk fornyelses-forbandelse

over offentlig politik, administration og organisation. Og man behøver tilsyneladende ikke, at sandsynliggøre – for slet ikke at tale om at bevise – at de fikse fornyelsesforsøg vil føre til en bedre situation, f.eks. i dette tilfælde for børns møde med professionelt teater.

Man kan godt stå og sige: »Der skal ikke herske tvivl om, at det overordnede mål er mere og bedre teater til børn og unge«, og så tilføje: »Hvis målet skal nås, kræver det, at amtskommunerne vil tage handsken op«. Her kan man vel godt tillade sig at spørge, hvorfor det kræver det? Hvis ministeren har et mål på børneteaterområdet, så behøver hun vel ikke at smide med handsken og have forhåbninger til, at andre vil gennemføre hendes mål. Hun har da selv redskaberne til at sørge for, at hendes overordnede mål bliver til virkelighed. Og når hun slutter denne sætningsrække med at sige: »Hvis amterne vil det, har jeg tillid til, at de vil kunne løse opgaven«, så må man da vist sige, at det nu kører helt i tomgang for den embedsmand, der skriver ministertaler. Prøv lige at læse det engang til! Jeg tror, at de har indgået et væddemål i ministeriets korridorer om, hvilke tomgangs-guirlander af ord, de kan få ministeren til at sige, uden at nogen opdager det, og indtil videre er det teaterafdelingen i ministeriet, der har førertrøjen på.

Hvis der blandt læserne skulle være en enkelt lup-o-man, så vil hun huske, at lupholderen ikke er den store elsker af abonnements- og refusionsordninger. Han mener kort og godt, at der bør gives en ordentlig produktionsstøtte, sådan at teatre kan sætte deres billet- og forestillingspriser på et rimeligt (lavt) niveau. Men samtidig er han godt klar over, at lige præcis refusionsordningen for nogle teatre, der ikke modtager produktionsstøtte, fungerer som en første åbning i et teaterstøttesystem, der ellers er voldsomt tillukket i de her år. Men det er altså ikke lupholderens eventuelle principielle meninger, der er det centrale i den her omgang. Det centrale er, at man (ministeren) selv siger, at man vil forandre et velfungerende distributionsystem til noget, som ingen ved hvad er, og at man gør det, fordi man vil

have »mere og bedre teater til børn og unge«. Og det hænger jo ikke sammen. Man bliver så grumme træt, af den type offentlig snak, der lader som om den talende vil det bedste indholdsmæssigt, men som kun nødtørftigt skjuler, at der nedenunder ligger andre dagsordener. Bureaukratiske og sagsfremmede.

En væsentligt dagsorden i den her sag er, at staten vil afskaffe alle former for refusionsordninger, hvor staten refunderer kommunerne for et eller andet. Gutterne i Finansministeriet vil have dem væk alle de steder, hvor der endnu er rester af dem. En anden dagsorden er, at man vil give staten en mindre kulturpolitisk rolle end hidtil. Et underliggende mål er stadigvæk at styre frem mod, at staten koncentrerer sig kulturpolitisk om den nationale kulturarv (Københavnerkulturen for voksne), kunstneruddannelserne og den eksperimenterende kunst, og dette mål er igen udtryk for en ulyksalig trang til at bringe orden i noget, der måske ikke skal bringes på rationaliseringens formel.

Nogen gange ville det være befriende, hvis en politiker ville stille sig op og sige, at børneteater er vigtigt, og at vi har et velfungerende børneteatersystem, men vi vil alligevel lave systemet om til noget, som måske bliver dårligere for børnene og teatrene, fordi vi er ved at afvikle den statslige kulturpolitik, eller fordi velfungerende ordninger ikke må fungere i mere end 25 år, så skal de forandres. Det vil da i det mindste være ærlig snak. At søge at maskere planlagte uligheder, sandsynlige forringelser, fromme forhåbninger og idealistiske fantasier som noget, der nok vil skabe forbedringer, er illusionsskabende. Det er ikke den slags politiske udsagn eller handlinger, dansk børneteater fortjener.

Hvis man derimod kunne forestille sig, at den ny teaterlov fastslog, at hvert dansk barn skulle have reel mulighed for at se mindst to gode professionelle børneteaterforestillinger om året, og at det var amternes opgave at sørge for distributionsdelen af det, så var det straks en anden snak. Så ville der nemlig være tale om et børnekulturpolitisk gennembrud. Men sådan kan man nok kun drømme.

Klar til kamp

Så er navnene til det nye Refusionsudvalg fundet, men står det til de ministerielle teaterlovmagere, kommer udvalget ikke til at sidde hele perioden ud

Af Carsten Jensen

Med udgangen af maj takker det første Refusionsudvalg af efter fire turbulente år på posten, hvor de nødvendige rutiner og procedurer skulle etableres.

Den store kunde har været refusions-hungrende børneteatre, og området er fortsat delt mellem et flertal, der finder en vis kvalitets-

sikring via refusionsgodkendelse i orden, mens et mindretal mener, at alle bør have refusion og så lade det være op til arrangørerne at skille skidt fra kanel.

Men nu bliver der altså parkeret fem nye navne på øretævernes holdeplads. Og det har da efter sigende også været mere end svært at få teaterfolk til at sige ja tak til tjansen.

Udpeget af UBOT er:

Peter Holst (skuespiller)
Tove Bornhøft (skuespiller)

Udpeget af Teaterrådet er:
Bodil Lassen (skuespiller)
Morten Kirkskov (skuespiller)

Malco Oliveros (instruktør)
Peter Holst er stifter og leder af Det Lille Turneteater, der har stået for en række spektakulære og nyskabende børne- og ungdomsforestillinger gennem de senere år.

Tove Bornhøft er skuespiller i børneteateret Teatro Rio Rose, der sidste år fik en Reumert-pris i kategorien Bedste Børneteater for forestillingerne »Haiku« og »Se Mig« og for næste sæson har fordoblet støtten som RBOT-teater.

Bodil Lassen har som skuespiller været med i en hel del børneteaterforestillinger hos Jomfru Ane Teater og senest Filuren.

Som medlem af det nye Refusionsudvalg kommer Peter Holst givet i kamp for synspunkter og afgørelser. Her er det dog et situationsbillede fra Det Lille Turneteaters »Hamlet«-forestilling...Foto: Tom Ingvarsen

Morten Kirkskov er som skuespiller repræsentant fra det »rigtige« teater og medvirket i en række store forestillinger på de etablerede teatre.

Malco Oliveros har bl.a. været kunstnerisk rådgiver for det nye stjernesud på børneteaterhimlen, Carte Blanche, og har indsigt i det mere eksperimenterende og billeddannende teater.

Nyt notat

Udnævnelsen af de fem er betinget af den endelige godkendelse fra kulturministeren, hvorefter udvalget vil kunne konstituere sig med formand på deres første møde i juni.

Men står det til de entreprenante teaterlovsfolk i Kulturministeriet (se BTA 116), kommer det nye Refusionsudvalg ikke til at sidde hele fire-års-perioden ud, fordi afskaffelsen af hele refusionsordningen stadig har topprioritet. I stedet vil man så have en statslig pulje til amtslige udvalg, der ad denne vej skal sikre formidling og støtte til bl.a. børneteater.

Folkene bag det første teaterlovsnotat fra januar har i øvrigt siden begået et nyt og endnu større dokument, som Teaterråd og berørte organisationer efter sigende synes nogenlunde lige så lidt om.

Læs også Langsted side 3

Showcases

Der er nu fastsat datoer for efterårets showcases med Refusionsudvalget:

Århus: 29. og 30. september 2001

København: 6. og 7. oktober 2001.

Evt. refusionsgodkendelse vil gælde hele sæson 2001-2002.

Ansøgningsfrist er 1. september 2001 og ansøgningsskema fås ved henvendelse til Refusionsudvalget, c/o Teaterrådet, Kulturministeriets Kunstsekretariat, Postboks 3012, Kgs. Nytorv 3, 1021 København K.

Yderligere oplysninger via www.teateraadet.dk

Uddannelse på sidelinjen

På Herning Højskole skal en ny Børneteaterlinie på fire måneder gøre eleverne til skuespillere og instruktører, der kan arbejde på det professionelle børneteater

Af Randi K. Pedersen (DJ)

Bag annoncen på de sidste sider i denne avis gemmer der sig en interessant historie. Ifølge oplysningerne i en artikel i februar-marts-nummeret af DATS-bladet *Rampelyset*, skrevet af Herning Højskoles forstander, Christian B.M. Jensen, er skolens nye Børneteaterlinie det hidtil første tilbud om en børneteateruddannelse herhjemme. Samme indtryk har man også fået via Herning Højskoles hjemmesider. Måske en noget forbavsende påstand, men en opringning til forstander Christian B.M. Jensen afslører dog, at kun gælder den danske højskoleverden.

Den 12. august åbnes dørene for de første 15 elever på Børneteaterlinien, og i foråret 2002 følger de næste 15. Alle får de med højskolens egne ord »et

længerevarende, sammenhængende skoleforløb, der giver reel kompetence som bl. a. skuespiller eller instruktør i teater for børn«.

Der bliver ikke tale om optagelsesprøver, for ved højskoleophold skal der være fri adgang efter først til mølle-princippet. Alligevel understreger Christian Jensen, at der gælder de samme kriterier som ved højskolens øvrige linjer – bl.a. musik, design og journalistisk. Man skal brænde for faget, og eleverne på Børneteaterlinien skal ville gå videre med det bagefter, når de fire måneders højskoleophold er forbi.

Seriøs undervisning

På Herning Højskole, hvis teaterprofil traditionelt er ganske stærk, går man ud fra, at kun elever med en særlig interesse for børneteater vil søge ind. Derfor

ser skolens forstander ikke noget problem i, at man ikke vurderer den enkeltes forudsætninger for kurset. Så mens han er i røret, er det nærliggende at spørge, hvem Børneteaterlinien retter sig mod. Det fremgår nemlig ikke af informations-siden.

Målgruppen, regner højskolen med, er mennesker, som gerne vil være børneteaterskuespillere. Eller det kan være dramapædagoger og andre undervisere, der mangler børneteater som arbejdsområde. Men modsat eleverne på skuespillerlinien og musiklinien forventes børneteater eleverne ikke at søge ind på en teaterskole eller et musikkonservervatorium.

»Det må de selv om, de skal bare ikke kun komme her efter oplevelser,« siger Christian Jensen. »Vi leverer seriøs undervisning, og hvad folk så stiler efter senere hen, er op til dem selv. Det må gerne være i fritidssektoren eller inden for amatørteater for eller med børn. De vigtigste er, at de bliver aktive i kulturlivet.«

Direkte adspurgte under-

streger forstanderen dog, at eleverne bliver dygtige nok til at arbejde inden for det professionelle børneteater som skuespiller, instruktør eller endog scenograf. For dér, forklarer den venlige og engagerede Christian Jensen, uddanner man sig jo først og fremmest ved *learning by doing*.

Studieture og turné

»Børneteaterlinien vil ikke mindst give de faglige forudsætninger for at kunne formidle den gribende fortælling, den gode historie i teater for børn.« Sådan står der på informationsiden. Spørgsmålet er på hvilket niveau – taler man om professionelt børneteater, amatørteater eller dramapædagogik? Det står der ikke noget om. Men den nyudnævnte leder af Børneteaterlinien, Pia Lund Nielsen, har diplomeksamen i det sidste.

Desavoueret niveau

Børneteateravisen bad Jonna Oulund fra Odsherred Teatercenter vurdere, om man kan blive børneteater-

skuespiller på et fire måneders højskoleophold.

»Det er det rene vrøvl. Når man ellers går fire år på teaterskole for at blive skuespiller, kan andre jo ikke lære det på fire måneder. Især ikke, hvis det drejer sig om at spille for børn,« lyder det kontante svar fra Odsherred.

Jonna Oulund indrømmer, at der ikke findes en selvstændig uddannelse på børneteaterområdet herhjemme, og at Børneteaterlinien muligvis er den første af sin art. Men hun understreger, at der undervises i børneteater på alle landets skuespillerskoler og også inden for DATS. Desuden har Odsherred Teatercenter i fem år lavet kurser i børneteater for professionelle teaterfolk og gør det nu også for amatører.

1-års eleverne fra Statens Teaterskole kommer f. eks. på et 8-dages kursus i Odsherred som en introduktion til børneteaterområdet.

DATS har for tredje gang et uddannelsesstilbud i en række grundlæggende teaterpædagogiske metoder og redskabsområder indenfor det kunstneriske arbejde med børn og unge.

»Så det passer i hvert fald ikke, at man ikke har kunnet dygtiggøre sig inden for børneteater. At påstå, at uddannelse på børneteaterområdet foregår ved learning by doing er en desavouering af niveauet i dansk børneteater, der gør mig rasende. Og det er at stikke folk blå i øjnene at sige, at de kan blive børneteaterskuespillere og -instruktører gennem et højskoleophold.«

Elever fra Børneteaterlinien vil ifølge Jonna Oulund næppe leve op til refusionsudvalgets kvalitetskrav. Og det vil skade dansk børneteater, mener hun, hvis nogen fristes til at ansætte folk uden professionel uddannelsesmæssig baggrund.

På grund af pladmangel blev denne artikel ikke bragt i forrige nummer af BTA. Siden har højskoleforstander Chr. B.M. Jensen gjort opmærksom på, at han på foranledning af DATS, der fandt hjemmesiden uheldig i sit ordvalg, har bortredigeret meget af omtalen af børneteaterkurser. Chr. B.M. Jensen understreger nu, at han ikke mener, at professionelle børneteaterskuespillere og instruktører kan uddannes på fire måneder. Men det var altså, hvad han direkte adspurgte gentagne gange fastholdt over for Børneteateravisen. Red.

Dansk børneteater har sejret sig ind i skoler og institutioners lukkede system. Godt for de børn og unge, der møder scenekunsten der. Det er samtidig en usynliggørelsesproces. Ingen kan tale at være usynlig, derfor behøver børneteateret fortsat en samlet professionel formidling som den, Teatercentrum leverer, siger Jeanne Blyme, der her er fanget i Herning ved den nyligt afviklede festival.

Foto: Palle Berg

Med udgangen af juli måned stopper de seneste tre års sekretariatsleder på Teatercentrum. Jeanne Blyme, der netop har stået bag afviklingen af den succesrige festival 2001 i Herning, Holstebro, Ikast og Struer, har valgt at søge nye udfordringer.

Hun kom i 1998 fra en stilling i Kulturministeriets Tilskudssekretariat og med bl.a. en eksotisk mini-børneteaterfestival i Himalaya-kongeriget Bhutan og koordineringen af børneteater-indkøbene i Albertslund kommune bag sig.

Jeanne Blyme går nu fra jobbet som sekretariatsleder på Teatercentrum til en post som kontorfuldmægtig i Filminstituttet.

Børneteateravisen har givet Jeanne Blyme (JB) ti skarpe spørgsmål til brug for en afskedssalut.

Det er næppe nogen hemmelighed, at du især i starten røg ind i en vis modstand fra miljøet. Føler du, at der er en generel afstandstagen over for »nye« i den danske børneteaterverden?

JB: Dansk børneteater produceres et stykke hen ad vejen med anstrengt økonomi, korte tidsfrister og ikke altid i optimale lokaler. Man kan ikke fortænke de enkelte teaterfolk i, at de ikke lige har overskud til at forholde sig personligt til et eller andet nyt menneske på Teatercentrum – og så har der i øvrigt været mange, der havde overskud til at komme og hilse på alligevel.

Det vigtigste i begyndelsen er, at de organisationer, vi skal samarbejde med, er åbne og klar til at gå i dialog, og at UBOT som sekretariatslederens ansættelsesmyndighed agerer professionelt.

Hvordan vil du her på falderebet beskrive de mennesker, der befolker dansk børneteater?

JB: Generelt som meget kreative, varme og følelsesprægede mennesker. Jeg skulle i starten vænne mig til, at man giver mange knus og kram. Der, hvor jeg kom fra, giver man håndtryk...

Du har nu været ankerkvinde for tre store festivaler. Hvordan ser den optimale festivalby ud i dine øjne?

JB: Det optimale er, at man kun har én festivalkommune, som har god støtte fra sit amt. Festivalen er efterhånden et stort skrummel, og det bliver ikke bedre af, at vi skal sørge

for at ekspedere den ud i fx fire kommuner. Vores PR-indsats udvander og vores forestillingsplanlægning med 70 teatre er kompliceret nok i sig selv, bl.a. på grund af et hav af skuespiller-overlapninger.

Den ideelle kommune har et engageret teater, der deltager aktivt i planlægningen og påtager sig en værtsfunktion under festivalen og som omvendt profileres lokalt af festivalen. Den ideelle kommune har også en hyggelig bymidte med tre folkeskoler inden for gåafstand og mindst tre idrætshaller, og så har den også lige et moderne og billigt feriecenter, som kan huse 450 teaterfolk – samt tre-fire hoteller til arrangerer, udenlandske gæster m.m.

I øvrigt bør det overvejes at finde tre til fem ideelle steder, som fremtidens festivaler kunne afholdes i på skift. Det ville give kolossale fordele at have faste steder, som man kunne vende tilbage til.

Hvad anser du selv som dine største »sejre« i tiden som leder?

JB: Vi har haft en god dialog med Kulturministeriet. Det har været en fordel, at jeg var et kendt ansigt for dem, og det har måske udvidet interessen en anelse for Teatercentrum fra ministeriets side. Ikke at det har betydet større bevillinger, men der har været en god og uhøjtidelig dialog og et højt gensidigt informationsniveau.

Det var en god ide, at man i sin tid lagde showcase-arrangementerne hos Teatercentrum. Det fungerer godt, at en tredjepart skal sørge for, at både teatre og Refusionsudvalg bliver betjent og behandlet godt i dette arrangement, der ellers på mange måder kan være vældig akavet.

Og »nederlag«?

JB: Jeg ville gerne have haft flere samarbejdsprojekter med fx BørneTeaterSammenslutningen og Dansk Assitej. Jeg har manglet lidt historik i samarbejdsfladerne, og på den måde går der for lang tid, inden jeg er ordentligt klædt på.

Hvad vil den optimale situation være for et Teatercentrum efter en kommende teaterlovsrevision?

JB: Det vil i hvert fald ikke være et bofællesskab med Teaterrådet. Teaterrådet har hånd- og halsret over teatrene, mens Teatercentrum formidler for teatrene. Det er to mod-

satrettede opgaver. Jeg håber, at Kulturministeriet giver teaterområdet et center for Dansk Teaterinformation, hvor børneteateret udgør mindst den halve ressource – som det verdens-teater, det er.

Hvad synes du om den generelle udvikling i dansk børneteater?

JB: Børneteateret er langt det mest interessante og eksperimenterende teater i Danmark for tiden. Det er her, der voves mest på form og indhold. For et par år siden så det ud som om at børneteateret ikke fornyede sig, men det holdt ikke. Vi ser mange nydannede skuespillere komme til, og nye dramatikere kommer også ind nu, bl.a. takket være dramatikeruddannelsen i Århus og Dramatikervæksthuset på Odsherred Teatercenter. Vores samarbejde med de statslige teaterskoler i forbindelse med den årlige festival udvikler sig stadig og er vældig gavnlig for alle parter.

Hvad er efter din mening den største udfordring for dansk børneteater i de kommende år?

JB: Dansk børneteater har sejret sig ind i skoler og institutioners lukkede system. Godt for de børn og unge, der møder scenekunsten der. Det er samtidig en usynliggørelsesproces. Ingen kan tale at være usynlig, derfor behøver børneteateret fortsat en samlet professionel formidling som den, Teatercentrum leverer. Samtidig er der stigende efterspørgsel fra familier, som i deres fritid gerne vil se teater sammen. Dem skal vi også formidle til. De store, etablerede teatre mærker de nye vinde og vil i de kommende år vende sig mod den nye publikumsgruppe – enten ved at producere børneteater selv eller ved at hente gæstespil ind. Udfordringen i den udvikling er at bevare det opsøgende børneteater.

Hvad har været din største oplevelse med dansk børneteater?

JB: At stå i festivalernes orkan-øje. Man bliver høj af den slags.

Har du nogle gode råd til din efterfølger som sekretariatsleder?

JB: Når man skal udvikle og planlægge sammen med mennesker fra et kreativt miljø, er det en god ide at bevare den nøgterne tone, holde sig til sagen og gå efter bolden.

caj

Scenekunstens pris

Teatret Møllen løb med årets Reumert for Bedste Børneteaterforestilling

Søndag den 22. april fejrede scenekunsten sig selv ved et stort prisshow på Folketeatret i København, hvor en lettere eksalteret Lisbet Dahl sammen med kollega og teaterdirektør Flemming Enevold var værter, mens omkring 550 gæster fulgte glimmeret og de mange takketales.

De kunne derfor også på et tidspunkt bivåne Gitte Kath's tak for Årets Reumert for Bedste Børneteaterforestilling, der gik til Møllens »Lennie og George«. Så at sige som kronen på et værk, der er blevet berømmet her og hisset og som i øvrigt spillede for sidste gang ved den netop afviklede festival 2001 i Herning.

Den vellykkede og originale dramatisering af John Steinbecks »Mus og Mænd« fik følgende motivering fra juryen med på vejen:

»Teatret Møllens udgave af Mus og Mænd for børn og andre over 10 år er blevet en varm og barsk fortælling om glæde og sorg, livet og døden, venskab og barmhjertighed. I et raffineret formsprog fortælles om sådanne begrebers kompleksitet på en enkel måde, der får tilskuerne til at opleve betydningen af ægte venskab og barmhjertighedens nødvendighed. En forestilling, der placeret store, etiske spørgsmål midt på scenen: Spørgsmål om retfærdighed og uretfærdighed, kærlighed og nødvendighed.«

»Lennie og George« er skabt af hus-scenograf og -instruktør Gitte Kath – der tidligere er blevet tildelt Statens Kunstfonds præmiering for forestillingen. Medvirkende er Kurt Bremer-

»Lennie og George« løb med Årets Reumert. Foto: Jonna Keldsen

stent, Klaus Andersen og Anders Valentinus Dam.

De to øvrige nominerede til børneteater-kategorien var Gruppe 38 med »En lille sonate« og Bådteatret med »Sådan circus«.

caj

Af Carsten Jensen

Teaterbussen var på plads, og det var tilskuerne også til Det Lille Turneteaters forestilling, »Livs rejse«.

Forrest i det lille og i sagens natur meget trange teatertrum sad de kære børn, mens de voksne fyldte op bagved. Allerforrest sad en lille, lokal Brian og havde lidt svært ved at holde sig ro, mens kunsten udspillede sig foran ham. Faktisk var bemeldte barn ganske overordentlig urolig. Men så gjaldede det også kort og fyndigt gennem bussen fra hans pædagog allerbagest: »Brian, oplev!!!«

Og det gjorde folk og fæ så i øvrigt ved denne den 31. store teaterfestival for børn og unge i Herning, Holstebro, Ikast og Struer. Der var planmæssigt fuldt hus til de mange forestillinger på skoler, institutioner, biblioteker m.m. i ugens løb – selv ikke en Poul Nyrup på 1. maj-besøg kunne holde folk fra den store kunst for de små mennesker.

Og selvom der som vanligt var mylder og tumult og mange ekstra »gratister« uden adgangskort ved flertallet af weekendens mammutopbud af forestillinger, så kunne det navnlig ved flere af de store forestillinger for de større børn mærkes, at festivalen i weekenden konkurrerede både med det årlige og meget store traditionelle cykelløb i Herning og konfirmander.

Det sletter dog ikke indtrykket af en ualmindelig veltillrettelagt festival med få alvorlige problemer og højt til loftet.

Det store arrangement med omkring 70 professionelle børneteatre, 130 forskellige forestillinger og et bombardement af mere end 500 opførelser står i smuk, historisk kontrast til den allerførste festival i rækken, der faktisk fandt sted i netop Herning i 1971. Her deltog 15 teatre med 25 forestillinger og i alt 32 opførelser...

Sandhed med modifikationer...

Der er afviklet en masse festivaler og i titusindvis af børneteaterforestillinger siden, men diskussionerne om, hvad der er godt teater, lever i bedste velgående.

Den arrangørkonference, der altid afvikles i tilknyt-

Oplev

ning til årets festival, skulle i år handle om, hvordan arrangørerne vælger den rigtige forestilling. Det er en omtålelig affære – jvf. refusionsudvalg og tilbagevendende kvalitetsdiskussioner – som der er næsten lige så mange meninger om, som der er teaterproducenter og arrangører.

Det var meningen, at instruktøren Vibeke Wrede skulle give seminar-deltagerne såvel »de fem sandhedskrav« som »værktøj til en objektiv vurdering af en forestilling såvel kunstnerisk, faglig som teknisk«, som der stod i konference-papiret. Desværre blev oplægsholderen ramt af et ildebefindende umiddelbart efter den første af konferencens tre indlagte forestillinger, og dermed var teaterfolk og teaterkøbere i nogen grad overladt til at genfremføre synspunkter over for hinanden på, hvad der egentlig er godt børneteater.

Den diskussion vil givet fortsætte, så længe der overhovedet ER noget børneteater at købe, og her er indsigtfulde anmeldelser i det mindste et beskedent bidrag hertil.

Så her følger lidt forbrugerorientering i form af en række anmeldelser af festivalens forestillinger. Flere følger i næste nummer.

Og så er der jo atter stor børneteaterfestival til næste år, hvor Lyngby er værtsby for festival 2002 fra 14.-21. april.

Festival
2001 blev
atter afviklet
efter alle børne-
teaterkunstens
regler

Fotos:
Anne Barslev & Palle Berg

De spiller i bogstaveligste forstand røven ud af bukserne i Jako-Boles og Fair Plays perle af en samproduktion

Store øjeblikke

Der er plads til store armbevægelser og drengerøve i »Taskenspillerne«.
Foto: Jan Jørgensen

ANMELDELSE

Teatret Fair Play og Jako-Bole Teatret: Taskenspillerne. Manuskript: Anders Ramberg. Sangtekster og musik: Michael Ramløse. Instruktion: Robert Parr. Scenografi og kostumer: Niels Secher. Medvirkende: Samy Andersen, Heine Ankerdal, Bo Stendell Larsen og Henrik Steen Larsen. Aldersgruppe: fra 12 år.

Nerve, energi og nærvær. Gedigent skuespil, bragende god underholdning og en historie med utroligt meget kød på. Teatret Fair Play og Jako-Bole Teatrets samproduktion »Taskenspillerne« er med andre ord en pragtfuld perle. Absolut i kategorien yderst seværdigt børneteater.

»Går det, når det ser så middelalder-gammeldags ud i det scenografiske?«, var min første tanke. Men den blev hurtigt ryddet af vejen af Bo Larsens fængs-

lende nærvær som troubadurbumsen, der sidder på den udslidte gøglervogn og gnasker på en forkullet knogle med sit tandløse mundtøj. Ud fra vognens slidte velourtappe hænger to beskidte og sårede mandeben og for toppen af vognens scenemast troner en herskabeligt klædt ung mand med bredskygget hat og adelskåbe. På gulvet i baggrunden blunder en fyldig mand med ryggen til. I forgrunden blaffer levende lys på en trækasse. Scenen er sat til skuespil.

Og skuespil får vi. Et spil, der handler om to gamle gøglere, Boldt og Spir, der på femogtyvende år rejser rundt og optræder, nu også med to unge, truppens melodiske sanger, den unge adelsmand Grev Plut, der er på flugt fra Birkefogeden, og den stumme tyksak Tavs, der som løskøbt straffefange formedelst tre krus øl giver den som stærk mand.

Prut, bøvs og bar røv

Et intenst skuespil med ind-

lagte spil-i-spillet får vi. Og mere til. »Taskenspillerne« forstår med en bagvedliggende 'tekst', som handler om de sammenhænge, der er mellem vores smukke rene drømme og livets barske realiteter, mellem ungdommens glød og visionsfyldte gejst og alderdommens slide og slørede drømmerus, at sætte teatrets væsen i scene på en måde, som går rent ind og ikke bliver til højtragende distancesnak eller fladpanedet tomhed. Men fine frækheder, rå energi og

rørende øjeblikke glider en forstandig forståelse af teater som et sted hvor rå, grovkornet komik og dyb mellemenneskelighed mødes organisk ind i det forestillingen er i fuld færd med og publikum slubrer det lystent i sig.

Her er plads til prut, bøvs og indtil flere bare rumper. Til gøgl med vilde mænd, der sluger ild, sprænger kæder og kaster med knive. Og til sarte poeter, der bryder ud i dydigt klingende viser med høj kødelig saftspænding. Aldrig bliver det trivielt eller uinteressant. Publikum suges som magneter af spillets evne til på stram og underholdende vis at bygge en gribende historie om visioner og visioners fald op.

Anders Ramberg har begået en dejlig og veldrejet tekst. Der er bid, når Bo Larsen som Boldt siger: »Giv mennesket en drøm og han bliver farlig for andreH, og Henrik Steen Larsen som Spir svarer: »Knus drømmen, når det bliver for farligt«. Og i Robert Parrs stramme og livfulde iscenesættelse sørger Bo Larsen, Henrik Steen Larsen, Heine Ankerdal og Samy Andersen for at forestillingen får en flot progression med masser af store øjeblikke undervejs.

Kirsten Dahl

Hikke skaber kontakt mellem storesøster Bella og baby Brorman, der ellers har problemer med ordløs kommunikation

ANMELDELSE

Børneteateret Skægspire: Brorman og Bella. Manuskript og iscenesættelse: Anne Josephsen. Koreografi: Esa Alanne. Scenografi: Henny Filbert og Poul Plejdrup. Komponist: Michael Ramløse. Musikalsk arrangement og musiker: Peter Aagaard. Medvirkende: Pia Plesner og Ole Olsen. Aldersgruppe: 1,5-4 år.

De enorme farveblyanter er bare skønne – sikke et blikfang for små tilskuere. Tror vi da, for mange af dem er endnu for små til at kunne forme deres begejstring i ord, og sådan har Brorman det også.

Stor og tromletyk sidder han i legeværelsets kravlegård og er et syn for guder i grøn plysdragt og kyse. En kæmpebaby med basunkinder og herlige, troværdige trimlebevægelser, men med hænder, der er vifter lovlig voksent. Komiske, uartikulerede smaskelyde fylder luften, før de går over i en spædbarnshikke, der virke-

lig vil noget. Hikken er et tydeligt kommunikationsmiddel over for storesøster Bella, selvom hun nu ikke altid opfatter der sådan. Det er bestemt også identifikationsfremmende, spørgsmålet er bare i forhold til hvem?

De mindste tilskuere kan næppe opfatte den slags budskaber endnu. Men de store - og især dem, der selv har mindre søskende - vil nok fange »realismen bag teaterforestillingens kulørte og klovne stil.

Bella tegner ihærdigt. Døv og blind over for Brormans ihærdige, men forgæves forsøg på at fange hendes opmærksomhed, er hun dybt koncentreret om at tegne ting og sager fra det cirkus, hun har set, men som Brorman ikke har oplevet. Hun klæder sig også ud som cirkusprinsesse og øver sig i artistnumre under den store røde kupel, som en sød og sjov scenografi har formet af festlige, rødmaledede stænger.

Men trods optagethed af egne gøremål synes Bella at være en temmelig eksem-

Noget i bleen

plarisk storesøster, der er mere hjælpsom og omsorgsfuld end de fleste. Først langt henne i forestillingen slipper hendes tålmodighed op, og det skyldes nok mest hjælpeløshed.

Stille og kær

Bella forstår ikke, hvad det er, lillebroderen vil. Det gør de små tilskuere heller ikke, når hun sender småbemærkninger til

Brorman eller kaster sig ud i en linedanserindesang. Den kan måske vinde bifald hos en remmelig fire-årig med prinsessedrømme - men så heller ikke mere.

Bella optræder det meste af tiden som Brormans søde, men lidt uengagerede barne pige, og det ansvar kan godt opleves uacceptabelt for en voksen tilskuer. Børnene er vist ret ligeglade. Det er heller ikke klart, om Bella faktisk magter at

passe sin lillebror eller blot efterplapper det, hun har hørt voksne sige. Man savner et mere klart defineret indhold, der kan få de to figurer - og skuespillerne - til at folde sig ud i et sammenhængende, fortællende forløb.

Underligt nok sker der f. eks. ikke en pind, når Pia Plesners snusfornuftige Bella tøvende lader Brorman få lov til at låne dukken Mia-Mille, som han derefter

Ole Olsen er iøjnefaldende som den omfangsrige lillebror til Pia Plesners barne pige-søster

straks krammer alt for vildt. Men da han også kaster med dukkebarnet, lykkes det at få storesøster til at reagere. Så bliver der talt med store bogstaver og endnu større, når hun ikke forstår, hvad det er han vil, når han nu ikke vil det, han plejer.

Brorman tuder - stille og kært - over hendes raseri, og det giver forestillingen noget af den nære kontakt og ro, der gennemgående er for lidt af i spillet mellem de to.

»Har du noget i bleen«, forsøger hun. Nej, gudske lov, så slipper vi da for at opleve hr. Olsens bare mås! Det går bedre med et forslag om noget at spise, og med salige blikke og opspilede kinder gumler tyksakken sig til et øjebliks ro og tilfredshed. Kontakten etableres dog først for alvor i en fin og sød slutsang: »Sig et ord, sig hva' duvil ha'«.

Et mere præcist og fyldigt indhold ville ikke være dårligt.

Randi K. Pedersen

Pulcinella danser i kirke og - som her - på gaden i en gøglpræget forestilling

Når musikken spiller

Når stemmerne gjalder og rytmerne smælder, er der ikke noget, der kan sammenlignes med Danseteatret Pulcinella. Så det musikalske kan man ikke finde bedre. Med dansen ligger det noget tungere

ANMELDELSE

Danseteatret Pucinema: Agnete og Bjergmanden + Her skal danses. Medvirkende: Elisabeth Jacobsen, Gitte Kiellberg, Ann-Britt Fjord, Stefan Groot, Henrik Bredholt, Ole Jensen. Aldersgruppe: 13 år og op.

Kirkens rum er skabt til eftertanke. Både til den enkeltes indadvendte meditation om egen væren og til de mere udadvendte fortællinger om problemstillinger, som vi er fælles om: tro, at høre til, lyst, fascination, børnefødsler – og død.

Kirkens rum giver en følelsesmæssig parathed, og den får tilskuerne og Danseteatret Pulcinella gratis med i købet i deres kirkespil, »Agnete og Bjergmanden«, en fortælling hentet fra den fællesnordiske arv. Kvinden Agnete forlader sin familie, sin tro og sin kultur for at drage med bjergmanden ind i bjergene. Der føder hun ham syv raske børn i rap, indtil lysten efter at se sin mor, sin kirke, sin gud overmander hende, og hun atter drager ind til byen. Hvilket selvfølgelig får forfærdelige konsekvenser for hende og hendes børn. For sådan leger man ikke med det hedenske princip, bjergmanden. Og det gør man faktisk heller ikke med symbolet på civilisationen: familien og kirken.

Den historie har balladesangere fortalt i mange hundrede år. Deres redskaber har været stemmens mange farver og toner: Fra den stille hvisken over de klare overtoner til det stærke råb. Og melodien mange udtryk: Fra

klezmer-agtige klange, til traditionelle trip-trap-træsko danse, til nutidens vitale leg med rytmer fra alle verdenshjørner.

Når teatrets kunstneriske leder, Elisabeth Jacobsen, fremfører sangen med kirken og med teatrets dygtige musikere som baggrund, kan man ikke undgå at blive rørt. Nærværet og nødvendigheden af at fortælle historien – igen og igen – skærer sig gennem de mange hundrede års skiftende kunstneriske udtryk og smagsretninger. Og det bliver indlysende, at denne form for folkelig balladesang er noget, som vi alle bør stifte bekendtskab med. Fordi det er et stærkt vidnesbyrd om vores rødder. Og som det fremføres af Pulcinella, kan man nok ikke finde det bedre.

Samme styrke er der desværre ikke i den dansede dramatisering, der danser den første halvdel af forestillingen. Der er stadig flot musik, og der er stadig et fint nærvær fra alle medvirkende, og vi har stadig kirkens smukke rum som velegnet baggrund. Men som kropslig fortælling kan man finde det bedre.

Kritikken gælder også Pulcinellas spraglede gøglprægede gadeforestilling, »Her skal danses«. Til trods for den fristende titel er det dansen, der er forestillingens ømme punkt. Men når musikken spiller og stemmerne gjalder over gader og træder, fås det ikke bedre. Og så er det et udmærket bud på et indslag i en udendørs festlighed. For Pulcinella har masser at byde på.

Lone Nyhuus

Hænder på spil

Med en mere fri og livlig stil fortsætter Refleksion med at fremmane små øjeblikke af stor magi

ANMELDELSE

Teater Refleksion: Prinsen og tjeneren. En dukkeanimationsforestilling baseret på en fortælling af Thomas Winding. Manuskript: Produktionsholdet frit efter Thomas Winding. Instruktion: Bjarne Sandborg. Konsulenter: Majbrit Christensen og Jacques Mathiesen. Dukker og scenografi: Mariann Aagaard. Komponist: S.M. Mongstad. Lyd programmering: Nicolaj Ross. Lysdesign: Jesper Hasseltoft. Aldersgruppe: 4 til 10 årige og voksne.

To hænder får hoveder og straks springer de morsomste figurer ud af de levendegjorte lemmer. En kølig prins og hans tro tjener bliver til med fingrenes hjælp. Prinsehånden med det lille storsnude opstopper-hoved er i første omgang en (finger)spankulerende mand med overlegne (finger)arme. Og tjeneren med det lange blide ansigt er en altopofrende vims, der flittigt støver af og også gerne inviterer prinsen til boldspil og anden leg.

Men vejene skilles for de to. Tjeneren bliver smidt på porten af prinsen. Først følger vi Prinsen lidt. Vi ser at en lille pige inviterer ham til at spille bold. Så forsvinder han væk bag det lille tomme spillebord med den sorte dug på, som er Refleksions scene og tjeneren dukker frem. I lang tid følger vi nu hans rejse. Han møder en fisker, der hellere vil være foruden en tjener. En cirkustrup, hvor en pige lærer ham at cykle på éthjulet cykel, men hvor der også er en sur herre (sikkert direktøren), der ønsker tjeneren af vejen. Til slut mødes Prinsen og tjeneren igen. Nu med en udvidet tolerance for hinanden – og ikke mindst med en lyst til at lege – sammen. Som to jævnbyrdige.

Fin ny form

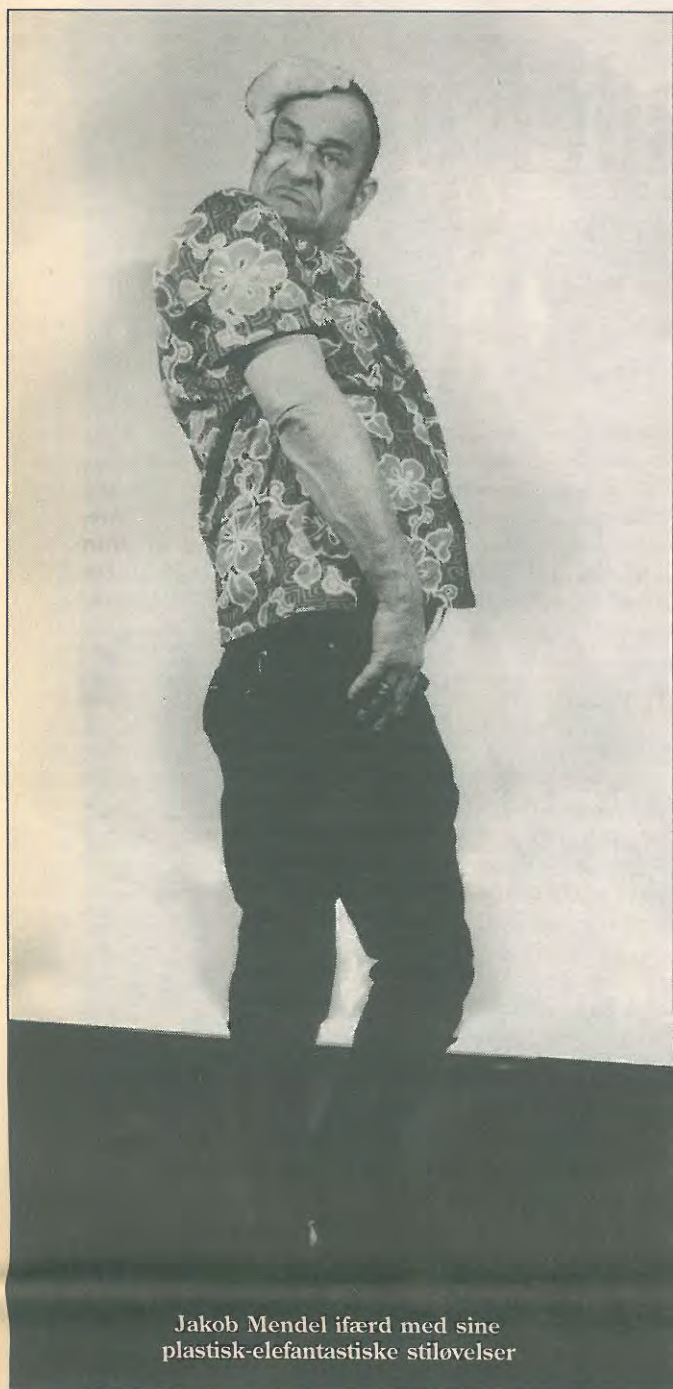
Med »Prinsen og tjeneren« vil Teater Refleksion formidle et budskab om det gode og frugtbare i tolerance, jævnbyrdighed og leg. Budskabet er ikke svært at fornemme. Vi guides til det via det animerede spil. Men man kan godt spørge sig selv om det ikke kan virke lidt forstyrrende, uklart eller uforståeligt hvorfor vi så længe må undvære kongen på scenen, og så længe skal følge tjeneren. Prinsens 'jeg kommer til at lege engang og jeg bliver tolerant-udvikling får vi anelser om, mens tjenerens forløb er noget vi skal følge. Sådan er det lagt fast. Og det må vi acceptere, ellers kan man blive forvirret eller frustreret over, at Prinsen pludselig er koblet fra så relativt længe, mens vi udelukkende lige indtil tilslut i foreningen følger tjeneren.

Med den åbenlyst mere fri og livlige leg med animationsfigurene, set i forhold til teatrets forrige produktioner, tager teatret et lille skridt i en ny retning. Frimodigheden klæder teatret. Og stilen holder, i og med at teatret ikke har sluppet sin evne til i en rolig atmosfære og sin sans for med meget enkle midler at frembylle små øjeblikke af magi. Når tyngdeloven for eksempel sættes ud af kraft så personerne svæver frit i rummet. Eller når virkeligheden ophæves, så tjenerens krop pludselig og som noget helt selvfølgelig forvandler sig til den trappe, prinsen skal stige ned ad, eller bliver til den hånd, der naturligt skal trække gardiner op eller tænde lys i slottets rum. Så mærker man hvad fantasi kan.

Kirsten Dahl

Foto: Jan Rüss

Jakob Mendel ifærd med sine plastisk-elefantastiske stiløvelser

Snabelsjov

Mendel og Fo og
frækheden går godt i
spænd med Kiplings fabel

ANMELDELSE

Jakob Mendels Teater: SÅDAN – eller hvordan elefanten fik sin snabel. Kiplings fabel iscenesat af Hans Henrik Clemensen. Medvirkende: Jakob Mendel. Aldersgruppe: 6-10 år.

Med »SÅDAN – eller hvordan elefanten fik sin snabel« har Jakob Mendel sammen med Dario Fo- fortolkeren Hans Henrik Clemensen skabt en fin lille forestilling i bedste buffo-stil.

Jakob Mendel er alene på scenen som energibundtet, der med rusten rund stemme og modelervoks-foranderlig krop fortæller Kiplings fabel om, hvordan elefanten fik sin snabel. Og Hans Henrik Clemensen har instrueret ham, så al den erfarne spillers hemmelighedsfulde charme kommer til udfoldelse.

Publikum føres langsomt ind i Kiplings fabel via en rammehistorie. Iført grå læderjakke, sribede bukser og en storblomstret skjorte vapper Mendel ind i spillerummet med en NETTO-plasticpose i

hånden. Før forestillingen har man måske lagt mærke til ham uden for som »en ganske almindeligt ventende forestillings-gæst«. Inde i klasseværelset træder han så op på scenen som en tilskuere, der fylder det tomrum ud, der er, når nu der ikke ser ud til at komme gang i nogen teaterforestilling. Med publikums opmærksomhed fangen fortæller han, at han lige har været henne og aflevere sin gamle mor på plejehjem, og at hun gav ham en pose gamle ting med fra sine gemmer. Op af posen trækker han ting fra sin barndom: Et par gymnastikbukser, en gammel spolebåndoptager med junglemusik og hans gamle eventyrbog med favorittablen om elefanten.

Publikum fastholdes

Med minderne fra dengang, han var en lille tyksak, der sad fast på hesten til gymnastik og elskede eventyret om elefanten fra den grågrønne grumsede Limpopoflod, bringer Mendel rapt forestillingen over i Kiplings fabel. I løbet af *no time* folder han et hedt

og begivenhedsrigt jungleliv ud. Vi ser og næsten mærker med lethed for os, hvordan den lille gummistøvlesnude elefantunge får tørre tæsk og våde vop for sin umættelige nysgerrighed, og hvordan den vel hjulpet af krokodillen får næsen trukket ud til den snabel, som bagefter viser sig at være fortrinlig til snart sagt hvad som helst.

Jakob Mendel forstår at fastholde sit publikum om en sjov og spændende historie. Ved at lade det indledende spil handle om de samme tematikker som Kiplings fabel – om det at være nysgerrig og det at kæmpe og slås og det at hjælpe hinanden – får Mendel med sammenhæng og klarhed fortalt to indbyrdes afhængige historier: Elefant-fablen og en virkelighedsrelateret fortælling om det at være udenfor som dreng og siden som voksen blive en, der stadig husker, at det ikke er rart at være ny et nyt sted og derfor husker at tage sig af sin gamle mor, nu hun har første dag på plejehjemmet.

Kirsten Dahl

Peter Seligmann er trods forestillingens mange figurer ene mand på scenen

Næsehorn med nerve

Peter »Sille« Seligmann har tryk på i en enkel og underholdende fortælleteaterforestilling

ANMELDELSE

Teater 2 Tusind: Tage Tyknakke. Forfatter: Michael Ende. Medvirkende: Peter Seligmann. Forestillingen er lavet af: Peter Seligmann, Hans Rønne, Erik Hovby og Indra Lorentzen. Aldersgruppe: 5-9 år eller 8-11 år.

Drop dit panser. Man kommer ikke langt med mistro og hovenhed. Du oplever højest at spolere dig selv, hvis du ikke har nået at krybe ud af din stive rigide skal og komme på afstand af dig selv og flygte fra dine egne ufortrædeligheder.

Det er moralen i Teater 2 Tusinds ny forestilling, »Tage Tyknakke«, som er langt fra moraliserende, men derimod er et stykke fortælleteater, der – også

at læse af stykkets samlede titel: »Tage Tyknakke eller det nøgne næsehorn« – vil ind til benet af noget, og som formår det på bedste kropsdrevne vis.

Der er fart over feltet. Undertiden tons-tykt tryk på den lille spinkle ex-Baggaardeatret-spiller, Peter Seligmann, som er alene på scenen som alle stykkets medvirkende. Forestillingen fyger derudad. I et rum, hvor de eneste rekvisitter er en klapstol, et skolebord med et glas vand, og en dørstor sammenklappelig læderbetrukken sort spillebænk møder via Seligmanns skiftende figurgestaltninger Tage Tyknakke, hele hans fjendekreds og en fortællefigur, som driver historien fremad.

Magtens demaskering

Seligmanns evne til behændigt at springe fra den ene figur til den

anden er som at se på et klaviatur, der gelinde svitser fra den ene lyttangent til den anden. Lynhurtigt og præcist skifter han fra at være det skrækindjagende næsehorn, Tage Tyknakke med det kraftige grå læder(jakke)-skjold, det olme blik og det bistr rygsvaj, til at vise den sindige løve, Richard Rovbrøl med de korslagte rolige arme og den kontrollerede artikulation, den spankulerende verdensfjerne professor, hyænen Grethe Gro, eller den lille rød-næbbede oksehakker, Karl Klamrefod, der den dag, alle de andre dyr i skoven flygter af frygt for Tage Tyknakke, råder Tage Tyknakke til at rejse et mindesmærke over sig selv for ikke at blive glemt af eftertiden som den store hersker, han var.

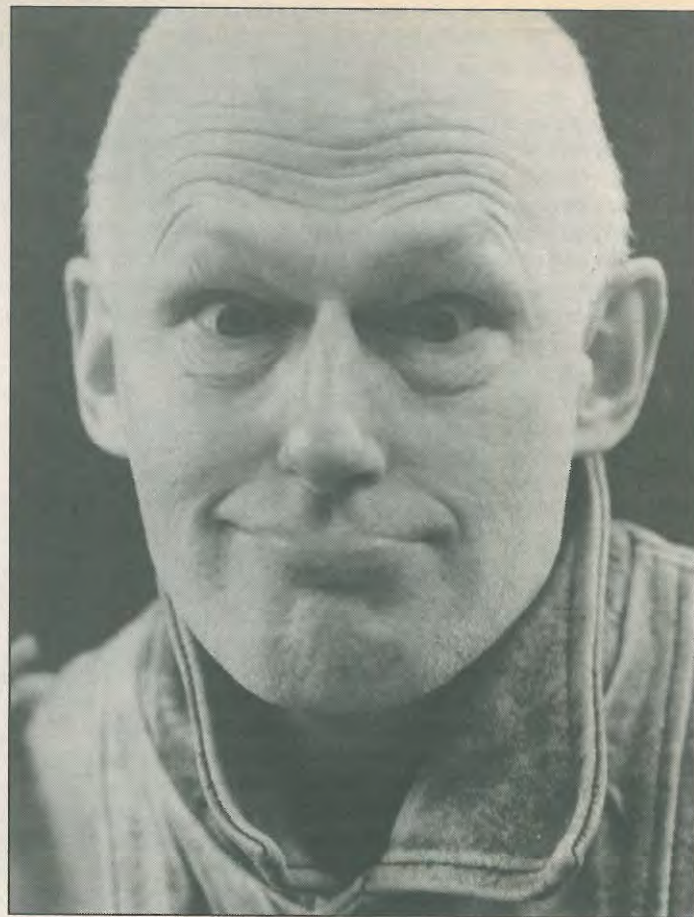
Det er en lyst at se på Seligmanns dyrekreds og at følge den historie, som han har skabt sam-

men med Hans Rønne, Erik Hovby og Indra Lorentzen.

I det umiddelbare nu er forestillingen både enkel, underholdende og elementært set spændende. Og på det mere »udstrakte« oplevelsesplan kan man nyde at få fortalt en historie, der demaskerer

magten som hul ved at lade Tage falde underud af sit tykke panser og tilslut lade den tomme skal blive stående til skræk og advarsel for kommende generationer.

Kirsten Dahl

Gemte guldgrube

Teater Vision har for mange dukker med for lidt at sige

ANMELDELSE

Teater Vision: *Små historier. Af og med Anelia Alexandrova.*
Aldersgruppe: 5 år og opefter.

Det er ikke et godt signal, når en forestilling slutter med, at dukkeførereren siger: »Jeg har ikke flere dukker«. Og det er endnu værre, når man samtidig sidder og ønsker, at forestillingen havde været et spil, hvor man – i stedet for at møde et væld af forskellige dukker på en meget overfladisk vis – blot havde mødt to eller tre og så til gengæld fået lov til at lære dem at kende og fået deres historie, eller det, de gerne ville viderebringe. Nogle forestillinger kan det næsten gøre ondt at se blive spillet, når de ikke fungerer. Når de ikke har nok at byde på og derfor kun sporadisk møder sit publikum.

Teater Vision slår med »Små historier« et brød op med alt for meget luft i.

Forestillingen præsenteres meget prætentivt af et teater, der med sit navn også signalerer at ville noget andet og mere end det, der ligger lige for. Det er meget store ord at bruge, når teateret skriver, at »Små historier« er små ikke direkte forbundne historier, der »er bygget over klassisk tematik: selvkendelse, erkendelse af den omgivende verden, kreativitet og kærlighed«. Og den er gal, når der skal en meget stor velvilje til at trække de annoncerede eksisterende temaer ud af de mange meget korte dukkespil, som Anelia Alexandrova får i stand på den lille sorte trækasse.

Der går ofte så lang tid mellem de korte spil, at man kommer i en uønsket ventestemning. Det ville have været til at se igennem fingre med, hvis de

små spil hver især havde noget attraktivt og sigende at byde på. Men det er svært at finde guldgrubene i de små spilsekvenser.

Opfindsomt

Der er bestemt opfindsomhed på færde og variation i dukkerne. Nogle spilles med hænderne. Andre med handske. Og andre igen med kuglerunde ansigter, som sættes på dukkeførerens fingre. Vi møder et lyserødt stofdukkeansigt, der kaprer dukkespillerens trøje og vikler sig ind i den. En hvid handske, der danser en slags ballet for en anden hvid dukke, der på et tidspunkt trimler omkuld og revner på midten og falder til gulvet som en tom skal. En rød-grøn drage og en stålgrå ridder, der tripper og trasker og går løs på hinanden. En snorkende og søvnigt gabende dukke, der bliver til af dukkeførerens sammenstillede hænder tilsat kuglerunde øjne og hvidt udtogtigt hår. En tørklædebetrukket hånd, der tørstigt drikker af en stang, der viser sig at være en kost. En fugl gjort af baskende sorte fjer og en enkelt rød fjer-kam. En troldmand og et dansende skelet, der trylles om til en barmfager kvinde. To mus, der danser ostedans. To øldrikkende dukker, der danser revyagtigt spjæt, osv., osv.

En del af spillene »buldrer derudad« med musikken som (alt for) styrende instans. Andre er gjort af lydløshed. Men fælles for de fleste er, at de på det oplevelsesmæssige plan fremstår højlydt tavse eller sitrende urolige, fordi de peger på et fravær af energi og et savn efter en stemning eller en historie, man har lyst til at »stige på«.

Kirsten Dahl

Der er mange dukker på og i spil i Teater Visions forestilling. Dukkfører og -spiller Anelia Alexandrova er uddannet ved National Academy of Theatre and Cinema Arts i Sofia, Bulgarien

Den snigende gift

Langsomt og ubønhørligt lader Fair Play tilskuerne opleve mobningens uhyrlig kvælertag

ANMELDELSE

Teatret Fair Play: *Vores forestilling om Sara. Manuskript: Michael Ramløse og Kira Elhauge. Instruktion: Kira Elhauge. Medvirkende: Henrik Steen Larsen og Lykke Scheuer. Aldersgruppe: 9-12 år.*

Det ender ikke så tragisk, som man tror – og godt det samme. Alligevel er det slemt nok at følge Saras forvandling fra glad, velfungerende 10-årig til et bundulykkeligt barn, der pludselig er alt for voksen. Det, der startede som et tilsyneladende harmløst skænderi med bedstemoren Maria, udvikler sig til mobning af værste skuffe. Måske et forsøg på at hævde sig på en andens bekostning for én, der ikke selv har meget at byde på.

Skolebørn er ubarmhertige, og den ene modbydelighed overgås af den næste, uden at omgivelserne – de voksne – reagerer. Det skulle de måske have gjort. Saras far, spillet med kærlig ubekymrighed af Henrik Steen Larsen, forsøger godt nok at finde ud af, hvad der plager hans datter. Men nogen dybere trang til at erkende hendes problemer lader ikke til at plage ham. Saras mor mærker ingenting. Ikke før den morgen, hvor hun finder Saras seng tom og omsider opdager, at noget er galt.

Det er også svært at begribe, hvorfor Lykke Scheuers søde, energiske og troværdigt spillede Sara i månedsvis skal mærke mobningens kvælertag. Derfor virker det ekstra uhyggeligt, når det sker. Og så blot på grund af et af feriebrevene, som Sara tro-

ligt skriver, fordi hun har lovet det. Bedstemoren gider ganske vist ikke at skrive tilbage. Heller ikke, når Sara med stor komik beskriver, hvordan hun under opholdet på mormors og morfars bondegård er kommet til at træde i en kolort.

Den vel planlagte reaktion på den historie præsenteres Sara for den første dag efter sommerferien. Forventningsfuld tropper hun op, parat til at fortælle mere om Sverige, der var fantastisk, og gården, der var lidt kedelig. Men ingen hører efter.

Tynget af detaljer

Alle er mere optaget af kolort-brevet, som går på omgang og læses højt, mens Sara lamslået af vrede og sorg prøver at appellere til deres sunde fornuft. En

Med stor overbevisning skaber Lykke Scheuer i rollen som Sara og Henrik Steen Larsen som hendes far et bevægende hverdagsdrama om mobning.

Foto: David Trood

Magien mangler

Clara og to gang Carl på performance-kurs

ANMELDelse

Teatret Fyren & Flammen: C. Manuskript: Fyren & Flammen. Instruktørkonsulent: Kristian Dinesen. Scenografi: Tanja Bovin. Medvirken: Birger Bovin Persson og Birgitte Norholt. Aldersgruppe: 7-12 år.

En visuel, valsende og verbal performance for børn og voksne om uendelig kærlighed og livets afslutning, kalder Teatret Fyren & Flammen sin ny forestilling, »C«.

Den meget korte titel og de rimende v'er i programteksten fanger meget godt teatrets åben-

lyst fremtrædende musikalske og maleriske intention med forestillingen. En bestræbelse på et enkelt og stemningsfyldt udtryk som langt hen ad vejen – men alligevel ikke helt – opfyldes.

C'et viser hen til samtlige tre hovedpersoner i stykket: Den gamle kone Clara, hendes mand Carl, og barnebarnet, som er opkaldt efter sin bedstefar. Birgitte Norholt spiller Clara, mens Birger Bovin Persson spiller både den unge og den gamle Carl. Og det, de sammen fortæller ved at veksle mellem de tre roller, vil man kunne kalde en musikledsaget billedmosaik. Vi møder de to gamle sammen og hver

for sig. Vi møder drengen alene og sammen med Clara, som har mistet sin Carl og snart selv er nået dertil, hvor døden indhenter hende. Og på den måde får »C« fortalt begge aldre og samtidig sat de to livsfaser i spænd overfor hinanden.

Både Norholt og Persson er performere med talent for dybde og drive. Men desværre kommer magien ikke rigtigt frem. Forestillingen bevæger sig hele tiden lige på grænsen til noget, der virkelig løfter.

Teatret har blandt andet ladet musikken styre for meget. Flere steder kom-

mer Vivaldis »De Fire Årstider« til at overeksponere spillet og dermed underminere dets nuancer. Spillet er også for meget et »som-om«-spil. Det mimrende og trissende gamle ægtepar er både rørende, charmerede og interessante. Men kun til en vis grænse. Teatret Fyren & Flammen har noget på hjerte og vil en performance-inspireret, anderledes og meget kropslig form. Det mærker man tydeligt ind imellem. I teatrets brug af de rekvisitter, de henter frem under arenabænken. I den ekspressive kropslighed, Birger Bovin Persson lægger for

dagen som lille Carl, når han nærmest spurtende popper over i akrobatiske krumspring og tumulte rundture. Som en affyret raket springer han rundt på den lille lave cirkusarenabænk. Trimler og vælter omkuld. Og tegner på den måde ungdommens energi og livslyst. Men også disse mere udadrettede og eksplosive udtryk savner lidt mere form. Måske mangler de to spillere lige det blik udefra og den distance til det de er i, som en dygtig instruktør vil have kunnet give. Der er meget musik og en god portion poesi i forestillingen. Men 100 procent overbevisende bliver den ikke.

Kirsten Dahl

situation, der opleves utrolig råt og realistisk. Et trægulv med publikum på alle fire sider og to skuespillere, der bevægende og overbevisende spiller samtlige roller, er nok til at involvere os i det lille, redelige hverdagsdrama. Hvis tema vil være genkendeligt for de fleste.

Som (voksen) tilskuer gør man sig ikke blot forestillinger om, hvem Sara er, og hvad hun tænker og føler og hvorfor, sådan som Fair Plays teaterforestilling gør det. Man tænker også på, om ikke bedstevinden Maria, der forsøger at presse Sara til tage hende med på ferie, selv har temmelig meget i klemme. Sara er en del af en kærlig familie med sommerbolig i Sverige og en storebror, der tager hende med ud at fiske. Maria skal ingen steder, og man gætter på, at hun har søgt Saras selskab, fordi Sara er et barn med overskud på alle fronter.

Vi ved det ikke, for »Vores forestilling om Sara« giver sig ikke af med at psykologisere i større omfang. Hvilket også ville være svært at rumme i iscenesættelsens debatskabende form. Men dramatisk ville det have styrket historien, der tynges af omstændelige detaljer. Nu fanger den ved langsomt og ubønhørligt at lade tingene spidse til, mens mobningens gift sniger sig ind i børnene, der ikke magter at bryde den onde cirkel ved egen hjælp. Det vil sige: Sara gør. Fortvivlende ensom og urimelig tapper tager hun konsekvensen af sit endelige nederlag, et massivt afbud til fødselsdagsfesten, som hun ikke kan få sig selv til at fortælle forældrene.

Randi K. Pedersen

En rigtig dukke

Det er nemt at identificere sig med figurerne i »Dukkemin«. De går sikkert rent og nemt ind hos målgruppen.

ANMELDelse

Corona Danseteater: Dukkemin. Forfatter: Vivi Bruus Jensen. Instruktion og koreografi: Jørgen Carlsund. Scenografi: Jette Lauridsen. Lys: Pernille Plantener. Komposition: Anders Honoré. Medvirkende: Tine Damborg, Tomomi Yamauchi og Anders Honoré. Aldersgruppe: 3-7 år.

Vi kender det alle sammen. Der er ikke nogen der gider høre, hvad man siger, eller se hvad man kan – eller som tager sig tid til at anerkende, hvor dygtig man nu er blevet til at spille på sin saxofon. Eller hvad det nu er der er det vig-

tigste – lige nu.

Og når man er helt lille – sådan mellem 3 og 7 år, den aldersgruppe som forestillingen henvender sig til – er det rigtigt slemt, når det er far eller mor, der ikke tager sig tid.

I »Dukkemin« er det far, der ignorerer Henriette, og som sætter hendes store stormvejr af følelser i gang. Så store og så voldsomme, at de blæser pigen og hendes yndlingsdukke til en øde ø. Og her kan Henriette bestemme det hele. Og bestemme over dukken, der først bare er en dukke, derefter en dukke, der kan gå, derefter en dukke, der er en sørover, derefter... alt det lærer Henriette sin dukke.

Så langt så godt. Problemerne opstår, da dukken er blevet så dygtig til det hele, at den begynder at få sit eget liv. Selv at ville bestemme, og måske bestemme over Henriette. Så må Henriette blive gal igen, og så bliver hun blæst hjem til far – som heldigvis nu har fået tid til at kigge lidt på Henriette. Så alt ender godt.

Flere nuancer, tak

Bevægelsessproget er enkelt, nærmest naivt. Det

samme gælder scenografien. Et malet vindue er hjemmet, en massiv kokospalme tegner øen og et blåt stykke stof, er havet. Også musikken, der fremføres live af »faren« er nem at opfatte – og går lige ind hos aldersgruppen. Som den lille Henriette illuderer Tine Damborg fint. I hendes ansigts klare træk er det let at læse følelserne, og som dukken, der – måske – bliver mere og mere menneskelig er Tomomi Yamauchi et fint valg:

Tine Damborg (i træet) i dansehistorien om en pige, der »raser« sig selv og sin dukke (Tomomi Yamauchi) hen på en øde ø. I baggrunden Anders Honoré, der søger for behagelig musikalsk ledsagelse. Foto: Gorm Valentin

venlig og rar. Som en rigtig dukke skal være!

Så det er et dygtigt stykke danseteater, Jørgen Carlsund har skåret for de små tilskuere. Enkelt og let læseligt. Men det kunne nu – efter denne anmelders mening – være fint at se lidt mere nuancerede kropslige fortællinger, lidt mere dans, lidt mere koreografi. Se hvad dans og de unge dansere også kan – udover at fortælle i »...en blanding af kropslig musikalsk fortælling og teatrets historiefortælling«, som der står i teatrets pr-materiale.

Og her er problemet vel, at Corona Danseteater hælder lidt for meget til teatrets historiefortælling. Historien der først og fremmest bliver fortalt med dans som et snildt krydderi – men gennem teatersproget.

Dette kunstneriske valg giver desværre ikke mulighed for at se Jørgen Carlsunds fulde potentiale som koreograf. Se hvad der sker, når han fortæller gennem dans. Men det glæder jeg mig faktisk til.

Lone Nyhuus

Neel Holm og Erik Møller Pedersen i godt selskab med Lille og Bille. Foto: Jan Jørgensen

Modsætninger mødes

ANMELDelse

Teater 83 og Jako-Bole Teatret: Nat og Dag. Tekst: Erik Møller Pedersen. Instruktør: Erik Olsen. Scenograf: Alice Warlo. Musik: Jens Chr. Jensen. Medvirkende: Neel Holm og Erik Møller Pedersen. Aldersgruppe: 1,5-4 år.

Tålmodighed tjener sig i Teater 83's forestilling »Nat og Dag«. For det er ikke i løbet af de første fem-ti minutter, at teateroplevelsen ligger. En langsom og sikker indføring i den modsætnings-tematik, som er forestillingens omdrejningspunkt,

er bestemt en fin ting, for at få det halvandet til fire-årige publikum med på legen. Men her går der for meget pædagogik i Neel Holm og Erik Møller Pedersens kikken op og ned, snakken lille og stor, og gemmen sig væk og titen sig frem igen. Og de små rimerier flyver lidt hjemløse rundt uden at få rigtigt fat i historien.

Men fra det øjeblik, de to små strithårede og lølemmede dukker, Lille og Bille kommer på banen og forestillingen begynder at koncentrere sig mere om noget, som foregår på den lille lave platform i midten, lukker spillet sig op og bliver ganske koncen-

treret og fint.

Med en god balance mellem udadrettet energi og indre koncentration, især fra Erik Møller Pedersens side (Neel Holm spiller lidt for ofte lidt for kraftigt ud) fører de to dukkeførere og fortællere Lille og Bille ud i en række oplevelser, der både er eventyrlige og samtidig knyttet til virkelighedens genkendelige verden.

På hver sin side af en stor udslået vifte lægger Møller og Holm hver deres dukke til at sove i vuggende hængekøjer. En enkel og nærværsskabende putte-scene, der udvikler sig til fin, lille livlig

mime, fordi Lilles pude med fantasiens spil forandres til en legelysten fugl.

Senere følger en opfindsom cykeltur op ad bakke og ned i dale. Erik Møller sætter den lille, blå sceneplatform i rotation, Neel Holm styrer Bille på mincyklen, og sammen bliver de enige om, at »nu gør vi det lidt cykel-ligt«.

Der kommer på den måde til at ske en del og samtidig ikke for meget for det meget unge publikum. Med nænsomhed lukker »Nat og Dag« op for små overraskelser og finder også efterhånden et fint leje af »troværdigt« humor.

Kirsten Dahl

Det tager sin rigelige tid, men så får samproduktionen mellem Teater 83 og Jako-Bole Teatret fat på både forestillingen og sit publikum

Blid bølgegang

Man savner de vante, store sindsbevægelser. Men Teatret Månegøgl's nye forestilling er forrygende at se og høre på

ANMELDelse

Teatret Månegøgl: Bølger i sandet. Forfatter: Hanne Trolle. Instruktør: Peter Hesse Overgaard. Scenografi: Kirsten Victoria Lind. Komponist: Irene Becker. Musikere: Irene Becker, Pierre Dørge m.fl. Medvirkende: Hanne Trolle. Aldersgruppe: 1,5-5 år.

Der sker ikke så meget i »Bølger i sandet«, som man ellers er forvænt med at opleve hos Teatret Månegøgl. Historien om den arabiske dreng Amon med sødt, sort strithår under huen er lidt tynd, og handlingsgangen, der som så ofte hos Månegøgl be-

står i en rejse, har ikke særlig mange indre og ydre facetter.

Amon tilbringer dagen med at bygge en pyramide og aftenen med at søge efter sin stjerne – for sådan én har alle mennesker – forklarer hans lødne ven Saba. En overnattet kamel – kønere end kameler er flest – med store, brune øjne og pinkfarvede ører, der for at hjælpe drengen drager ud for at finde stjernen til ham. Uheldigvis glemmer den at fortælle det til Amon, der selvfølgelig straks tager hjemmefra for at søge efter sin bortkomne ven, og så kører det derudad efter bogen.

Drengen møder et par hjælpsomme dyr og ramler

ind i et par kritiske situationer, men ingen af delene udløser den store dramatik. Det kilder da i maven, når falken svinger ham af sted over floden, over til den anden side, hvor den har set Saba. Man venter også spændt på følgerne af mødet med en krokodille, der springer som en delfin. Men den er bare legesyg og vennesæl og lader Amon holde fast i halen, så han kan komme i land, efter at være havnet i floden.

Senere hjælper han krokodillen, der fanges i et net. En tand ryger ud i forbindelse med redningsaktionen, så det rødtungede kryb kommer til at læspe til morskab for det voksne publikum. Børnene opfatter

det tilsyneladende ikke – eller også synes de ikke, det er sjovt. For Amon og hans ven kommer den tabte krokodilletand, som Amon har fået forærende, derimod til at spille en afgørende rolle.

Meditativ karakter

Med tanden kan Saba købes fri af kamelhandlernes grådige kløer, da det stakkels kræ skal sælges på markedet. Så snart de to venner har genfundet hinanden og opdaget Amons stjerne, der blinker som en MIR for nedadgående, tager de lykkelige tage hjem. Toppen bliver sat på Amons pyramide, og alt er idyl.

Hanne Trolles nye fore-

stilling indeholder mange af de poetiske stemningsbilleder, som er en væsentlig – og vidunderlig – del af hendes udtryksform, men som her næsten fået meditativ karakter. Især i starten hvor også musikken og sangen kører i den langsomme, uendeligt blide rille. Senere kommer der lidt mere eksotisk krydderi på både spil og musik, og senografien er hele vejen rent kunsthåndværk.

Forførende silkeskinnen de billedtæpper på hjul lyser i bløde pasteller blandet med beige-brune sandfarver, der sættes i relief af en strålende turkisblå himmel og den blå flod. Iført en smuk, flødefarvet kjole indgår Hanne Trolle også selv

Hanne Trolles kostume gør hende til en del af den forrygende flotte billedtæppe-scenografi i »Bølger i sandet«

som en flot detalje i det scenografiske billede. Og det bliver rigtig godt og morsomt, når hun blot ved hjælp af en kimono med mavedanserinder hængende fra ærmerne og mandsdansere på ryggen kan præstere en veritabel folke-dans.

Lyset, der skifter smukt og poetisk med døgnets timer og tænder en stjernehænge på himlen om natten, kan gøre ethvert barn stille af lyksalighed. Og selvom det kan være en tiltrængt erfaring for moderne børn, så er det lige lidt nok som teateroplevelse for børn en fem-årig.

Mødet med det hede sand, en kamel, en krokodille og den mellemstlige markedsplads bliver til gengæld nok noget af et kulturchok for små grønlandske tilskuere, når forestillingen i maj er på turné i Grønland.

Randi K. Pedersen

Prins og ræv
i dialog i duk-
kespillet om
Den lille Prins'
rejse. Foto:
Jonna Keldsen

Overfyldt prins

De mange visuelle krumspring blokerer for det centrale i Teatret Trekantens dramatisering af Antoine de Saint-Exupéry's »Den lille Prins«

ANMELDELSE

Teatret Trekanten: Den lille Prins. Manuskriptbearbejdning og instruktion: Josef Krofta. Scenografi: Jana Bacova-Kroftova. Medvirkende: Tom Rosendal, Pia Gredal, Mehrdad Zamani. Aldersgruppe: 3-8 år.

Tjekkerne er berømte for deres kunnen på dukketeaterfeltet. Derfor var det med store forventninger, jeg gik ind for at se Teatret Trekantens tolkning af Antoine de Saint-Exupéry's legendariske bog »Den lille Prins«, fordi det er det tjekkiske Drak Teatrets kunstneriske leder Josef Krofta, som står for dramatisering og instruktion og fordi Kroftas datter, Jana Bacova-Kroftova, står for scenografien.

Visuelt mangler der bestemt heller ingenting. Tværtimod er det forestillingens problem, at den fylder alt for mange billeder på en poetisk-filosofisk fortælling, der som noget af det allermest centrale vil fortælle, og direkte i sin fiktion udtaler, at »det væsentlige er usynligt for øjet«.

Forestillingen starter med at trække et klæde fra scenografien og blotte et arbejdsværelse, hvor en lampeskærm er sat oven på en overhead, der er monteret på et bord, fra hvis skuffe Tom Rosendal og Pia Gredal trækker den ene over-

head-planche op efter den anden. Vel rummer overhead-ideen opfindsomme måder at løse en række scenografiske scenebilleder på. Spillerne får for eksempel en ørken frem ved at tegne i sand hældt ud over overhead-glaspladen. De skaber blomster og botanik ved at drypper vand ned på pladen og tilsætte forskellige farver. Og de synliggør flyvemaskineme-kanik ved at lade roterende tandhjul gribe ind i hinanden.

Ufornuftigt

Overhead-visualiteten suppleres så af dukkespil, der synliggør alle de eksistenser, som den lille Prins møder på sin tur rundt på alle planeterne.

Kongen optræder i form af en kæmpe klodekugle, som Tom Rosendal titter op af. Drankeren vises som en sprællemænd i en stor hvid flaske. Forretningsmanden er manden, der siger, at han vil sætte alle de stjerner, vi ser på det stjernefyldte overheadbillede i banken for derved at gøre sig til ejermand over dem. Geografen er manden der bladrer i en stor naturvidenskabs-bog og fortæller prinsen, at hans rose (som vi har set et menneskestort stoffigt bud på) er *efemerisk*, dvs. truet af snarlig udryddelse.

Og endelig er planeten jorden det sted, hvor det vrimer med roser, og hvor ræven, der ikke er gjort tam, holder til som en

pelskrave, der bliver levende.

Det, der tager sig ud som en udmærket tekstbearbejdning, som med strygninger stort set beholder alle de centrale hændelser og begivenheder på den lille Prins' rejse, drukner groft sagt i stadigt skiftende overhead-projektioner og formrige og farvefyldte dukkespils-scenebilleder.

Forestillingen kommer i mange situationer til at tage sig rodet ud. Hertil kommer at spillerne på en og samme tid skal trække overhead op af skuffen, holde en nok så vanskelig fortælling i gang og holde publikums opmærksomhed fangen med en direkte henvendelse.

For mig at se er det både en ufornuftig instruktions-disposition og et helt urimeligt krav at stille til spillerne. I al fald fordrer det en anden spiller til opgaven end Pia Gredal, som i de andre spilpassager også kæmper med en for stemningsmæssig tung fremtoning og en for uenergisk stemmeføring.

Antoine de Saint-Exupéry's »Den lille Prins« er ikke nogen let bog at levendegøre på scenen. Teatret Trekanten vil meget og lægger ambitiøst ud. Men desværre kommer alle de mange bestræbelser og raffinementer til at spænde ben for hinanden og sløre det eksistencielle budskab, som teatret tydeligvis gerne vil viderebringe.

Kirsten Dahl

The American Way

En pragtfuld, metafysisk dimension udfordrer socialrealismen i historien om det store kærlighedsmirakel på det lille autoværksted

ANMELDELSE

Teatret Artibus: Johnny og Ida. Forfatter: Sven Ørbo. Iscenesættelse: Kristine Helga Olsen. Scenografi: Ulla Bang Jørgensen. Medvirkende: Niels Boesen, Basse Dam, Annette Holk og Johan Vinde. Aldersgruppe: 8-12 år.

UTO står der i flot gult, og et autoværksted er lige netop, hvad det stressede mappedyr har brug for. Det er ganske vist ikke særlig tjekket og mest beregnet på gamle amerikanerbiler, og så er der også lige det med historien. For ligesom teaterforestillingen har en undertitel, »Et Kærlighedsmirakel«, så har Eriksens værksted en underfundig forhistorie, det er absolut nødvendigt at fortælle og kende. Den handler nemlig om liv og død.

Den handler også – og især – om den store kærlighed mellem Ida og Johnny, der blev kæresten, selvom de kun var 10-11 år, og som stadig er det. Det gætter man, længe før det bliver bekræftet af personerne selv. For nok er tilbøbet til det store kærlighedsmirakel på det lille autoværksted brølet med forbud og forhindringer, men der hviler en frydefuld livsglæde over hele sceneriet, som røber, at det ender godt.

De indledende øvelser er ellers noget kaotiske, både menneskeligt og dramatisk. Men derefter udfordres socialrealismen med herligt hårdtslående, småsurrealistisk indfald og masser af krop. Her råbes højt, når Johan Vindes højeksplosive autoværksted ejer Eriksen lufter sin modvilje mod Basse Dams søde, sagtmodige Johnny. Men der bliver også talt dæmpet og indtrængende, og den pragtfulde, metafysiske dimension, der bidrager til komikken, sikrer tillige historiens forankring i den – for barnet – brutale virkelighed.

Mirakuløst teater

Stakkels, moderløse Ida har sit hyr med en far, som – fordi han er enkemand – har investeret alle sine følelser og sin ejermentalitet i sit eneste barn. Men pigen har den bedst tænkelige forsvaret i

Annette Holk.

Ingen kan som hun rumme hele barnets lamslåede vrede over livets uretfærdighed i sit kvikke, sårbare ansigt. Ikke mindst, når det skyldes voksnes snæversyn og magtfuldkomne overgreb – far eller ej. Med kasketten godt ned over krøllerne, åben kedeldragt, perlekantede englevinger og næsen i vejret slås hun for sin unge kærlighed og sine drømme – overbevist om, at så kan alting ske.

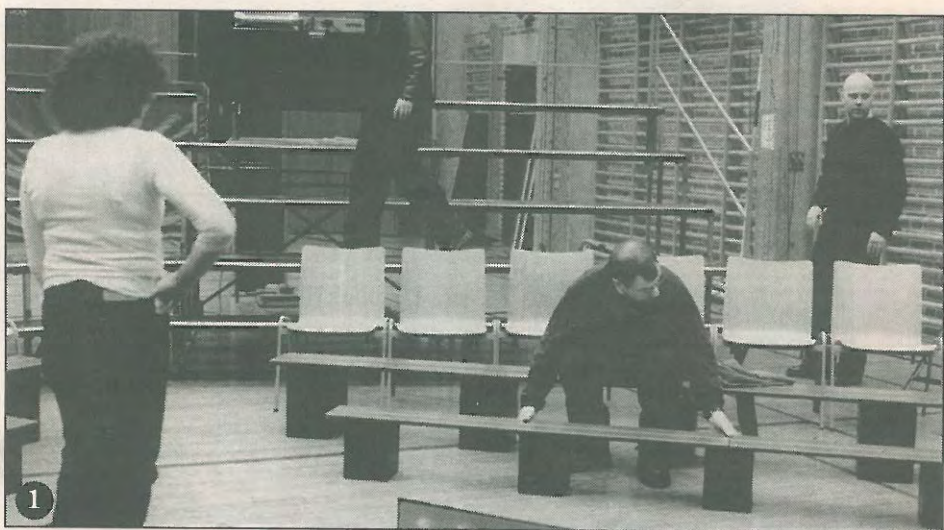
Når forældre tage ufine metoder i brug for at kue afkommet, kan man så fortænke børnene i at gøre det samme? Næ, vel. Og det gør Ida på det mest udspekulerede og morsomme. Det er vildt grinagtigt, når hun – siddende i et af de store gummihjul, der udgør »møblementet« – nægter at spise i protest mod faderens tyranni. Mens øjnene længselsfuldt følger fadet med pandekager og ahornsyltetøj.

Eriksen har forbudt hende at se Johnny og knægten blot så meget som at nærme sig værkstedets enemærker. Hvad han naturligvis gør alligevel. Og mens konflikten spidser til, kaster Johnnys og Idas barnekærlighed i stigen de grad lys over den voksne mands ensomhed og savn. Eriksen har ikke forstået, at han må leve sit eget liv, og der skal en pistolkugle til, før han vågner op.

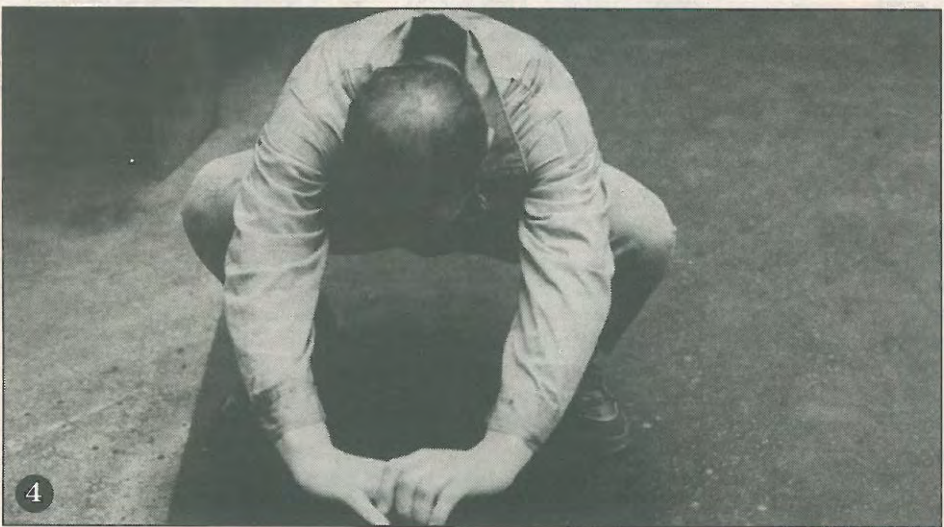
Den gennemførte amerikanerstil fra 1950'erne – eller deromkring – er genialt fundet på. Foruden pandekager, tøj og jargon er der kornfede bilsæder og andet fra »flydernes« luksuriøse verden. En hvid Pontiac 1969 er topscorer og stedet for stævnmøder, når den meget unge kærlighed ikke mere mødes på taget med benene dinglende ned over den beskidte garageport. Det giver også mulighed for at fyre noget action af i en stil og et tempo, der må kaldes stærkt anti-techno og anti-cyber, og som med sine stærkt underholdende kvaliteter tydeligvis appellerer direkte til målgruppen. Og til mere modne folk, der både holder af gamle biler, ung kærlighed og mirakuløst teater.

Randi K. Pedersen

Se »Johnny og Ida« på tur på de næste to sider...

En dag med Johnny

Det er en kliche så fladtrådt som ordet velfærdssamfund i en politikermund, men alligevel står det til troende, at billeder ofte kan fortælle mere end mange ord.

Så Børneteateravisen sendte fotograf *Henriette Lykke* med på en helt almindelig dag for et turnerende dansk børneteater ved navn *Artibus*. Samt deres nye forestilling, »Johnny og Ida«.

Vi lader morgenhår, gabende kaffedrikkere og vrissende morgenmønstring ved teaterbilen tilhøre privatlivets fred. Men slæbet, opstillingstiden, problemerne, opvarmningen på trods, afviklingen af forestillingen, nedtagningen, mere slæberi og endelig på vej hjem – det er en tilbagevendende virkelighed for underbetalte børnekulturstjerner anno 2001.

Til gengæld får teaterfolket mødet med publikum – og omvendt – og lægger måske kimen til noget andet og større end den banale oplevelse af en uventet fritime.

caj

og Ida

Fotos: Henriette Lykke

Bøger
& TIDSKRIFTER

Carsten Jensen

Lyset som ledetråden

Multimennesket Olaf Harsløfs kulturhistoriske værk kom i det sene efterår, netop som Børneteateravisen var blevet sendt i trykken, men det er et værk, der mestendels lyser og funkler, og sprogligt er det en fornøjelse at følge Olaf Harsløfs vittige og letløbne pen gennem alle 650 sider. Der er dømt krønike og sammenhæng og indsigtfuldhed, og det skader selvfølgelig ikke forfatteren, at han har siddet med fingeren på en del af samfundets puls i hvert fald et kvart århundrede som bl.a. rektor for Det frie Gymnasium, Rytmisk Musikkonservatorium og Statens Teaterskole og i øvrigt forfattet gode og kloge bøger om bl.a. Mondeguppen og (teater)kunst og socialisme. Og jeg tror faktisk, at det er det første større, sammenhængende kulturhistoriske værk, der er i stand til at omtale gruppe- og børneteaterbevægelsen i andet end generelle vendinger. Han er i stand til at sætte navne på: Gitte Kath, Kim Nørrevig, Ray Nusselein, Lene Vestergård m.fl. - og vennen og kampeffen Michael Ramløse får såmænd en hel sides penge.

Alene af den grund tilgiver man uden videre Harsløfs for, at selv bogens ledetråd - lyset - af og til blafrer ildevarslen, når han skal redegøre for de 13 enkeltstående periodes kunstneriske sammenhæng. For der har jo også været en del mørkemænd til at præge kulturhistorien, og det har ikke været PH-lamper, Solvogn og Ejdrups laserlys langs vestkysten det hele. Og så må man undre sig over, at Statens Teaterskole

Med rekvisitbogen er det ingen kunst at lave et næsehorn

og den strid, han selv var i centrum for, dårligt er nævnt. Lysår. *Kunstens kulturhistorie i Danmark i det 20. århundrede*. Af Olaf Harsløf. 647 sider. ill. Kr. 399. Forlaget Høst & Søn.

Selvskabte illusioner

Hvis man lige har brug for oldtidens Egypten, en gallionsfigur, en særegen klovemaske eller måske en velignende gravsten, så er der gode råd, tilgængelig instruktion og spændende ideer i »Dramas store bog om teaterrekvisitter«, der med gode ord og vejledende tegninger kan hjælpe enhver amatørscenograf på vej, hvad enten det gælder teknikker omkring arbejdet med papmache, gips, papir, tekstiler, træ eller metal m.m.

Dramas store bog om teaterrekvisitter. Af Jacquie Govier. Oversat af Janne Heslegrave

og Steen Boutrup. 192 sider, gennemill. kr. 298. DRAMA.

Drama for handicappede

Der bruges mange gode ord af såvel forfattere som oversætter for at sikre den politiske korrekthed i denne håndbog, der kort og godt henvender sig til dramapædagoger m.m., som arbejder med åndssvage, sinker, tumper, udviklingshæmmede - og hvad man ellers kalder den samfundsgruppe, der er karakteriseret uden for normalbegrebet. Det er vældig følsomt gjort, og når det er vel overstået, er der fin inspiration og ditto øvelser at hente i bogen, der er bygget meget grundigt og pædagogisk op. Og enhver, der har set en flok mongoler eller andet godtfolk trykke den af på scenen, ved, hvor givende drama kan

være for enhver. Niels Damkjær har med stor omtanke omsat den britiske bog til dansk brug.

Ian McCurrach og Barbara Darnley: *Halehøj, her kommer jeg! Teater og drama med udviklingshæmmede*. Oversat og kommenteret af Niels Damkjær. 159 sider, kr. 198. DRAMA.

Lommer-filosofi

Den uopslidelige tidligere teateranmelder m.m. på B.T., Mogens Garde, fortsætter sin pamflet-række om kendte og helst morsomme kunstnere. Nu er han nået til Stig Lommer, der får ristet en biografisk rune, samtidig med at et væld af de kunstnere, der har medvirket i og omkring hans mange revyer, fortælles anekdoter - Vigga Bro den længste, Klaus Pagh den sjoveste - om manden med den høje cigarføring og den usminkede glæde ved kønne piger.

Stig Lommer som vi husker ham. Af Mogens Garde. 62 sider, kr. 98. DRAMA.

Bro over fortællekunsten

Han er 90 år og tidligere borgmester i Fredericia, og så er han en gudbenådet fortæller, der stadig kan få et hel forsamlingshus til at lytte. 32 muntre historier er nedfældet i denne bog, foruden forord og dertil gode råd til fortællere in spe - herunder ikke at le af egne vittigheder, brug dialekt med måde og lad være med at klæde dig ud. Dertil kommer selvfølgelig, at man så vidt muligt bør lære sine historier udenad og udvikle forskellige stemmer og mimik til de enkelte personer. Indlysende - og svært når man først står på scenen og folk strækker hals...

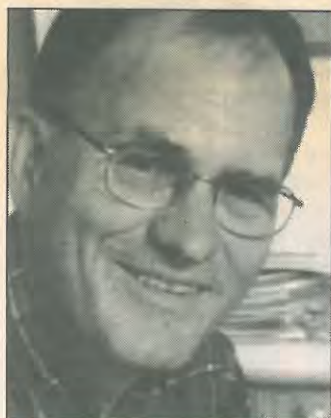
Humor er vitaminer - den gamle fortællerkunst. Af Knud Bro. 109 sider, kr. 98. DRAMA.

Planterne fra væksthuset

BørneteaterSammenslutningens succesrige og stort anlagte Projekt Dramatiker-væksthus, der løb fra 1997-2000, havde til formål at fremskaffe nye spirer i form af børneteaterdramatikere. Projektet er løbende blevet udførligt omtalt her i Børneteateravisen, ligesom der er udgivet både en intern evalueringsrapport (Janek Szatkowski) og en ekstern evalueringsrapport (Stig Jarl).

Nu foreligger så også de helt konkrete resultater i form af ti stykker fra projektets ti deltagere, der dog har skrevet endnu flere nye stykker end disse ti, hvoraf flere er blevet eller vil blive opført af BTS-teatre. De ti dramatikere og deres stykker er i øvrigt Sally Altschuler (En cyberrottes død), Jens Blendstrup (Den dag vi myrdede heksen), Cecilie Eken (Rumagenterne), Susanne Jakobsen (Fuglen fra Afrika), Jesper B. Karlsson (Når jeg lukker øjnene), Sven Ørnø (De tomme gynger), Teis Bayer (Din mor og min far!), Trille Nielsen (Nissen der lærte at græde), Martin Petersen (Prinsesse Lærkes hemmelige våben), Jesper Wamsler (I virkeligheden).

Et nyt børnedramatikprojekt, igen støttet af Teaterrådet, indledes i øvrigt ved starten af næste sæson. *Ti nye børnestykker. Dramatikervæksthuset*. Med forord af projektleder Janek Szatkowski. To bind på henh. 270 og 254 sider. DRAMA.

Harsløf har skrevet en usædvanlig læseværdig kulturhistorie

Den store fortæller

»Mit fundament er en lærredsvævning og børneteateret. En lærredsvævning som den, næsten ethvert barn har forsøgt sig med i børnehaven. Hvor bagsiden er lige så vigtig som forsiden, hjørnerne er lige så vigtige som centrum. I børneteateret drejer det sig om at finde kernehistorien - konflikten og sårbarheden. At skære ned og ind - at turde nøjes - og af næsten ingenting, få fortalt det hele«.

Sådan skriver Gitte Kath selv om sit kunstneriske

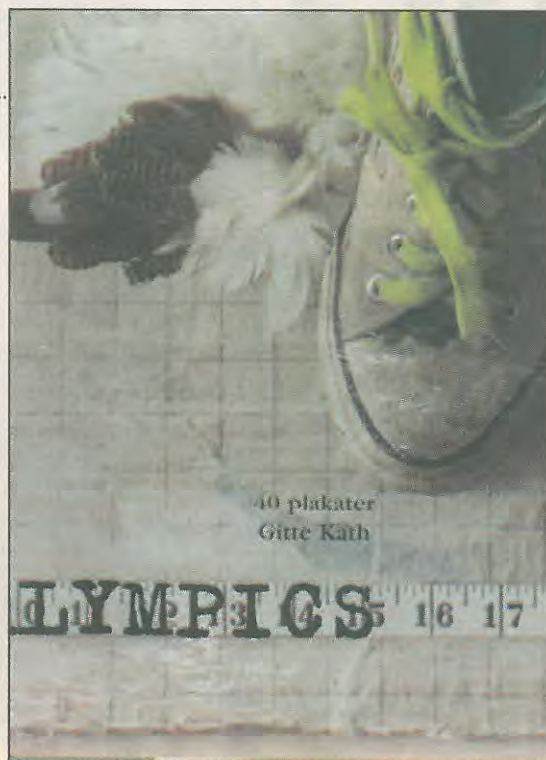
ståsted i sin nye plakatsbyg med 40 eksempler på sin unikke plakatkunst. Man er ved synet af en af hendes plakater aldrig i tvivl om, at her har man en ægte Kath - og ind imellem når man også lige at tænke, om den gamle skrivemaskines hoppende og skæve typer dog aldrig bliver slidt op, inden man igen drages ind i det enkle motiv, der dog har så mange historier at fortælle.

Gitte Kath er scenograf og instruktør på Møllen og ankerkvinde på rigtig mange af teatrets store succe-

ser, men hun er altså også en fremragende plakakunstner med skuffen fuld af internationale priser og hæder.

I den nye plakatsbyg - der følger efter forgængeren »Gitte Kath: 30 plakater« fra 1995 - er der naturligvis plakater fra de nyeste Møllen-stykker, men også de seks DSB-plakater fra 1998, der gjorde hendes særegne kradserier til hvermandseje.

Den nye plakatsbyg er forsynet med et overmåde grundigt og indsigtfuldt forord - ja, vel nærmest et

plakatkunstnerisk portræt - skrevet af kulturforsker og tidligere børneteateranmelder Beth Juncker.

Gitte Kath: »40 plakater«. 80 sider. Gennemillustreret. Tekst på dansk og engelsk. Kr. 250. Udgives af Jørn Thomsen Offset, Essen 22. Postboks 6615, 6000 Kolding. Kan bestilles via boghandler eller direkte hos trykkeriet (+ 40 kroner i porto og ekspedition).

fra DRAMA

Kvalitet i dansk børneteater?

En protest fra et branchemedlem og en kommende køber af børneteater

INDLÆG

De mennesker, som dagligt har med børn at gøre, kan ikke vurdere, hvad der er relevant og godt teater for børn! Det er kun ganske få mennesker

inden for teaterbranchen selv, der kan vurdere kvaliteten i teater for børn.

Sådan må man forstå beretningen af et refusionsudvalg. Eller er Refusionsudvalget en protektionistisk foranstaltning til støtte for etablerede teaterfolk der ikke kan sælge deres forestillinger?

Børneteatersammenslutningen vil gerne højne kvaliteten af dansk børneteater, derfor har den nedsat et udvalg som skal bedømme om teatergrupper, der ikke er støttet af Teaterrådet, leverer tilstrækkelig kvalitet i deres forestillinger til at opnå refusion. Refusionen betyder, at alle landets skatborgere betaler halvdelen af en forestillings pris, mens køberne betaler den anden halvdel. Teatergrupper, der ikke er refusionsberettigede, får hverken chance for at møde eventuelle købere ved at spille på børneteaterfestivalen eller reel mulighed for sælge forestillinger til interesserede købere. Det er en underkendelse af købernes evne til at vurdere kvalitet!

Disse købere er bl.a. lærere som bundet af en folkeskolelov er optaget af at give eleverne bredt grundlag for selvstændigt at kunne klargøre og vurdere æstetisk kvalitet og værdier. Lærere er forpligtede på at give eleverne oplevelser af og erfaringer med en rig variation af genrer og udtryksformer. Lærere er forpligtede på at forberede eleverne på at deltage i et demokrati, de er forpligtede på at give eleverne medbestemmelse. Eleverne skal have mulighed for at opbygge deres identitet bl.a. ved at kunne spejle sig i og udfordres af kulturens tekster.

Når lærere vælger teater, er det derfor naturligt, at de spørger, om en forestilling rummer mulighed for identifikation og overraskelse for de elever, som skal se forestillingen. Behandler forestillingen problemfelter som er relevante for eleverne, og gør den det på en måde der vækker deres interesse? Rummer forestillingen med andre ord et æstetisk og/eller etisk læringspotentiale, som er inden for eleverne rækkevidde? Kan eleverne med

en given forestilling få en oplevelse af at teater er spændende og vedkommende for dem?

Når Teaterrådet bevilger penge til nogle teatergrupper, er det vel ud fra et ønske om støtte kvalitetsteater. Men er der objektive kriterier for, hvad kvalitet er? Kan man uddannes til at vide, hvad der er kvalitet for såvel Signe i 1u. som for Ali i 5c. uden at spørge dem, hvad de oplever?

Engang var kvalitet ensbetydende med et kristent og et nationalromantisk indhold. Til mange tider er kvalitet bestemt af den herskende elites smag. Under tegnede er vokset op i en tid, hvor kvalitet i vide kredse var lig en socialistisk socialrealisme, en genre som rummer en alt for snæver virkelighedsopfattelse til at min virkelighed kunne rummes i den.

Den socialistiske socialrealisme bidrog med en væsentlig fornyelse, men den kunne ikke stå alene.

Jeg synes bestemt, at Teaterrådet fortsat selektivt skal støtte de teatergrupper som menes at producere kvalitet, men det må mane til eftertanke, når ingen vil købe en støttet børneteaterforestilling.

Er kvalitetskriterierne udtryk for en voksen-æstetik, som er ude af trit med nutidige børns virkelighed? Hvis det virkelig er lærere, pædagoger og bibliotekarer som har dårlig smag, er det så ikke på sin plads i et demokratisk samfund at synliggøre og diskutere hvad kvalitet er?

Ganske udemokratisk og betændt finder jeg refusionsudvalgs-konstruktionen. I Refusionsudvalget sidder støttede teaterfolk, som i nogen tilfælde ikke selv kan sælge de forestillinger, de producerer, og de skal bedømme deres kolleger og konkurrenter.

Uanset hvor objektivt og ordentligt disse mennesker forsøger at vurdere kvalitet, er de ikke uden egenlystig interesse i at dumpe visse teatergrupper.

Er et teater udelukket fra at få refusion, er det samtidigt udelukket fra at spille på børneteaterfestivalen hvor det møder sine kunder. Desuden kan kunder, der er interesserede i en ikke refusionsberettiget forestilling ikke købe den, da der kun må købes refusionsberettigede forestillinger til offentlige institutioner.

Så megen magt har Refusionsudvalget, at det reelt kan lukke et teater, selvom dette teater producerer på professionelle vilkår og har rigeligt med købere til at finansiere både drift og produktion. Hverken brugere eller teatergrupper, der føler sig uretfærdigt behandlet, har nogen mulighed for at anke Refusionsudvalgets afgørelser. Er det ikke nok, at teatergrupperne konkurrerer på højst ulige vilkår, alt efter om de får støtte eller ej? Sikrer man kvalitet ved at afholde nogle grupper fra at konkurrere? Jeg finder det urimeligt at give nogle få mennesker i en branche både mulighed og pligt til at udelukke deres egne konkurrenter fra markedet. Jeg tror ikke, at det højner hverken kvaliteten i de forestillinger, der produceres, eller kvalitetsbevidstheden hos køberne. Snarere tværtimod.

Januar 2001 så undertegnede teaterstykket "Rumrejsen" af Mister Jones sammen med en gruppe lærere og en 5. klasse. Det var en prøveforestilling uden lys-sætningen. Scene- og kostumeskift var derfor synlige, mørket postuleret, lys-sværdene uden lys o.s.v. Alligevel fungerede forestillingen, børnene var dybt fascinerende. Børnene var optaget af såvel form og indhold som stykkets intertekstualitet. De havde for en gang skyld fået en fælles oplevelse som gav substans til mange efterfølgende samtaler: Om mødet mellem to forskellige verdener, om at miste sin verden, om samarbejde og kærlighed, om at skulle være sej, når man er bange, og om deres tvivlsomme fremtid – foruden samtaler om hvordan børnene kunne lave deres eget dukketeater.

Denne gruppe børn hører ikke til landets mest privilegerede. Mange af børnene havde så svære sociale problemer, at de havde svært ved at koncentrere om noget som helst i mere end 10 minutter af gangen. Tre af eleverne måtte mandsopdækkes, når vi bevægede os uden for skolens område, for at vi kunne færdes uden at nogen eller noget kom til skade. Men Mister Jones' forestilling kunne fastholde deres opmærksomhed.

"Det er det bedste teater jeg nogen sinde har set. Det teater glemmer jeg aldrig" skrev en af rødderne.

"Rumrejsen" af Mister Jones er ikke det bedste børneteater, jeg nogen sinde har set, men det er sandelig heller ikke det dårligste. Jeg finder det urimeligt, at denne forestilling ikke er refusionsberettiget. Fra min synsvinkel ligner det protektionisme og personlig hetz mod et teater, der har sin helt egen stil.

Før Refusionsudvalgets tid var der en gang et lille ustøttet børneteater som solgte og spillede omkring 150 forestillinger om året. Branchens toneangivende smagsdommere fandt kvaliteten af denne teatergruppes forestillinger under lavmålet.

"Vi vil gerne have hjælp til at blive bedre," sagde den lille teatergruppe og ansatte straks dens værste kritikere til at skrive og instruere en forestilling. Snart efter var den lille teatergruppe blevet så dygtig, at den vandt en international børneteaterpris. Efter således at have lært af den gode smag, arbejdet hårdt og gjort dansk børneteater ære modtager det lille teater endelig driftsstøtte fra Teaterrådet.

Mette Munk Lammers – har siden 1986 som freelancescenograf arbejdet med børneteater og eksperimenterende teater for voksne. Fra 1998 er hun desuden lærerstuderende ved Københavns Dag- og Aftenseminarium.

OBS: Det er IKKE Børneteatersammenslutningen, men Teaterrådet/UBOT, der sammensætter Refusionsudvalget, der efterfølgende skal godkendes af kulturministeren. Red.

Mister Jones

Illustration: Ulf Skov

Teater Refleksion

Broder Sol, Søster Måne

Dukkeforestilling for 4-10 årige og voksne.

Med fortællingen og dukkespil levendegøres legenderne om Frans af Assisi, der siger farvel til den materielle rigdom for at leve et mere enkelt liv i nær kontakt med naturen.

Nænsomt og med dukketeatrets fortryllelse og magi føres publikum ind i et stille, rørende univers. Her gives plads til fordybelse og til at nyde roen og de smukke scenebilleder.

"Gribende teater", "koncentreret magi og intens opmærksomhed", "en poesi og en skønhed, som man sjældent ser" skrev pressen.

Turneperiode: jan./ feb. 2002

Teater Refleksion

Sintrupvej 11a • 8220 Brabrand • Tlf.: 86 24 05 72 • Fax: 86 24 05 93
e-mail: refleksion@post7.tele.dk • www.refleksion.dk

Annoncer til næste nummer af

BØRNETEATER • avis

Sidste chance: Fredag d. 24. aug.

Små
SCENERKØBENHAVN
OG OMEGN

ANEMONETEATRET

Suhmsgade 4
1125 Kbh. K
Billettf.: 3332 2249

Flammen

AnemoneTeatret
Aldersgruppe: fra 10 år
Spilleperiode: 6/9 - 30/9
Spilledage- tidspunkter: tir & tors kl. 10.00
Ons kl. 10.00 & 11.00
Fre kl. 17.00 lør & søn kl. 15.00
Billetpris: Voksne 65 kr. Børn 45 kr.

BØRNEKULTURSTEDET
VESTERBRO

Enghavevej 42
(gennem porten)
København V

Rød eller Blå

Regnbueteatret
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilleperiode: 13/6-15/6
Spilletidspunkter: Kl. 9 og 10,30
Billetpris: 20 kr. pr. person
Tilmelding og billettelefon: 33 31 53 69/26 55 31 81

COMEDIEVOGNE
BROSCENE

Griffenfeldsgade 7A, 1 tv
2200 København N
Billettelefon: 3536 8848

Sød Tøs

Teater Grob
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilleperiode: 25/4 - 2/6
Spilledage- tidspunkter: Hver-
dage kl. 20.00
Lørdag kl. 17.00
Billetpris: Voksne 110 kr. Unge 45 kr.

Koreaklubben

Teater Enhver i samarbejde
med Theater Kartharsis
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilleperiode: 14/4 - 22/6
Spilledage- tidspunkter: Man -
fre kl. 20.00
Lørdag kl. 17.00 & 20.00. Søn
kl. 17.00
Billetpris: 65,- kr. Billettelefon:
4092 6570

DANSESCENEN

Øster Fælled Torv 34
2100 København Ø
Billettf.: 3543 2021 man.-fre.
kl.14-18

Headbreak

Granhøj Dans
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilletidspunkt: Kl. 20
Spilleperiode: 31/5-2/6
Billetpris: 120 kr., unge u. 25
år 55 kr.

DET LILLE TEATER

Lavendelstræde 5-7
1462 København K
Billettf.: 3312 2713

Mester flytter ind

Det Lille Teater
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilleperiode: 27/9-25/11
Kontakt Det Lille Teater for

spilletidspunkter
Billetpriser: Hverdage: 50,-
Grupper: 45,- Søndag: voksne
60,- (arte D), børn: 30,-

ISHØJ TEATER

Brentedalen 8
2635 Ishøj
Billettf.: 4373 6098

Heksenes Plejebarn

Ishøj Teater
Aldersgruppe: fra 3-10 år
Spilleperiode: 31/8-9/10
Spilledage og tidspunkter:
mandag til fredag kl 9.30,11.30
& 13.25

Jul på Møllegården

Ishøj Teater
Aldersgruppe: fra 3-10 år
Spilleperiode: 2/11-21/12
Spilledage og tidspunkter:
mandag til fredag kl
9.15,10.40, 12.10 & 13.40

JYTTE ABILDSTRØMS
TEATER

Riddersalen
Allégade 7-9
2000 Frederiksberg
Billettf.: 38 87 18 19

Den Kløge Dronning

Jytte Abildstrøms Teater
Aldersgruppe: fra 5-9 år
Spilleperiode: 3/9-12/9
Spilledage og tidspunkter:
mandag til fredag kl 9.30 &
11.00
Billetpris: 45,-

KONGENS HAVE

(indgang fra Georg Brandes
Plads overfor Statens Museum
for Kunst)

Kabel Al Dente

HMF Brændende Kærlighed
Aldersgruppe: 10- 100 år
Spilleperiode: 30/6-15/7
Spilledage og tidspunkter: tirs-
dag til fredag kl 19.00
Lørdag og søndag kl. 16.00
Billetpris: Gratis- udendørs

MEDBORGERHUSET

Blågårds Plads 5
2200 København N

Rød eller Blå

Regnbueteatret
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilleperiode: 13/6-15/6
Spilletidspunkter: Kl. 9 og
10,30
Billetpris: 20 kr. Pr. Person
Tilmelding og billettelefon: 38
11 95 40

TEATRET BAG KROEN

Ordruphøjvej 2
2920 Charlottenslund
Billettf.: 3963 1096 kl.10-15

Peter Plys holder Æselets
fødselsdag og Grisling tar' til
månen

Teatret Bag Kroen
Aldersgruppe: 3-12 år
Spilleperiode: 29/9-4/11
Spilledage og tidspunkter: tirs-
dag & onsdag kl. 10.00
Torsdag & fredag kl 16.00
Lørdag kl. 14.00. Søndag kl.
14.00 og 16.00
Billetpris: 110 kr. unge u. 25 år
45,- kr
OBS: Ny Arte-ordning ved
grupper af børn og unge på
over 10 personer kr. 25

TEATRET ZEPPELIN

Valdemarsgade 15
1665 København V
Billettf.: 3322 0478

Den lille prins

Teatret Zeppelin
Aldersgruppe: fra 7 år, familie-
forestilling
Spilleperiode: 2/9-7/10
Spilledage og tidspunkter: tirs-
dag kl. 10.00
Onsdag - fredag kl 19.00
Lørdag & søndag kl. 15.00
Billetpris: skoleforestillinger kr.
45 og Arte prisgruppe C.
I øvrigt Arte's "Teater til en
tyver"

ØRSTEDSPARKEN

v/ Café Hacienda
København

Lus i skindpelsen

Dansk Rakkerpak
Spilledato: 23/6 - 14/7
Kl. lør & søn kl. 16.00 Tirs -
fre. kl. 19.00
Obs: ingen forestilling fre.
den 29/6
Billetbestilling: Gratis Adgang -
udendørs

SJÆLLAND
OG ØERNE

TEATRET I LOGEN

Lundegade 18
3000 Helsingør
Billettelefon: 4921 18 01

Dukkemin

Corona Danseteater
Aldersgruppe: fra 3 år
Spilledage og tidspunkter:
19/9-21/9 kl. 17.00
Billetpris: kr. 50,-

Solo

Corona Danseteater
Aldersgruppe: fra 12 år
Spilledage og tidspunkter: 6/9-
12/9 kl. 20.00
Søndag lukket
Billetpris: kr. 50,-

Ka' du fløjte Johanne

Nørregaard & Reiches Teater
Aldersgruppe: fra 6 år
Spilledage og tidspunkter:
29/8-31/8 kl. 19.00
Billetpris: kr. 50,-

Blomsterheksen

Nørregaard & Reiches Teater
Aldersgruppe: fra 6 år
Spilledage og tidspunkter:
12/8-14/8 kl. 19.00
Billetpris: kr. 50,-

MASNEDØFORT

Fortvej 8, Masnedø
4760 Vordingborg
Billetbestilling nødvendig: 55
34 01 19

VINYL

Afgangsforestilling fra Cantabi-
le 2 og School of Stage Arts
(2. år)
Aldersgruppe: 10 til 99 år
Spilletidspunkt: Torsdag og
fredag kl. 20.00
Spilleperiode: 17/5 & 18/5
Billetpris: 25 kr.

Herning Højskole er tone-
angivende i
dansk højskole-
verden inden
for teater og
drama. På
vores skue-
spillerlinie og
teater- &
dramalederlinie
arbejdes mål-
rettet med
taget, og
linierne er
kendt for deres
høje kvalitet
og kompetente
undervisere.

KURSUS-
PERIODE:

18 uger:
Fra 12/8 2001
til 15/2 2002

19 uger:
Fra 6/1 2002
til 12/5 2002

Er du vild med
børneteater?

Så tag på Herning Højskole

Danmark er kendt
for at have noget
af verdens bedste
børneteater. Nu
gør Herning Høj-
skole sit til, at
dansk børne-
teater bliver
bedre.

Vi opretter en
børneteater-
linie.

Linien er et højskoleophold på 18 eller 19 uger
(12.8-15.2 og 6.1-12.5). Vi optager i alt 15 elever pr. hold.

Du beskæftiger dig med skuespilteknik for børn, workshops,
teaterbesøg, studieture, stykkeproduktioner og meget mere. Vi
har stærke lærerkræfter og undervisning på meget højt niveau.

Herning Højskole har et skabende miljø. Vi arbejder med kunst og
er bl.a. kendt for vores teaterprofil.

Kontakt Herning Højskole på 97 12 32 44 eller gå ind på
www.herning-hojskole.dk

HERNING HØJSKOLE

Højskolevej 11 • Birk • 7400 Herning • Tlf. 97 12 32 44 • Fax 97 22 32 27
e-mail: kontoret@herning-hojskole.dk

Nyt
& NOTER

Familieteater-festival i Sundbyen

Nu forsøger Helsingør at gå Horsens i bedene ved at arrangere en festival
med børneteater i september måned.

To uger efter giganten i Horsens (se bagsideannoncen) afvikles *Familie-
Teaterfestival* i Helsingør i dagene 28.-30. september, hvor der opføres op til
et halvt hundrede forestillinger med gratis adgang.

Det er Helsingør Teater og Teatret i Logen, som står som arrangører af fes-
tivalen, der afvikles i tilknytning til Kulturnatten i Helsingør fredag den 28.
september, hvor temaet er 2001 nats eventyr.

De medvirkende børneteatergrupper er Artibus, Corona Danseteater, Ran-
ders Egnsteater, Det Lille Turneteater, Dansk Rakkerpak, Teatret Fair Play,
Månegøgl, Theater La Balance, Nørregaard og Reiches Teater, Teatro Rio
Rose, Wilde und Vogel samt Helsingborgs Stadsteaters Innerfickan.

Program for Familie-Teaterfestivalen i Helsingør udkommer 1. august og
kan bestilles via info@helsingor-teater.dk

VORDINGBORG TEATER

Chr. Richardsvej 45
4760 Vordingborg
Billettf. 5534 0119

Træer

Afgangsforestilling fra Cantabile 2 og School of Stage Arts (1. år)
Aldersgruppe: 10 til 99 år
Spilleperiode: 18/05
Spilletidspunkt: Kl. 19.00
Billetpris: 25 kr.

FYN**BØRNETEATRET SKÆGSPIRE**

Teaterhuset,
Filosofgangen 19,
5000 Odense C
Billettf. 66 11 31 06

www.duerikkevak.dk

Børneteateret Skægspire
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilleperiode: 9/9-19/10
Spilledage & tidspunkter: Søndage kl. 14.30
Man-tors kl. 9.30 & 11.00. Fre kl. 10.00

VÆRKSTEDET

Odense Teater
Jernbanegade 21
5100 Odense C
Billettelefon: 6612 0052

Klods Hans

Dukketeateret Svanen
Aldersgruppe: fra 3 år
Spilleperiode: 3/12-15/12
Spilledage & tidspunkter:
Man-fre kl. 9.30 & 11.00.
Lør 12.00 & 14.00
Billetpris: 50 kr

ÅRHUS OG OMEGN**ENTRÉSCENEN**

Grønnegade 93 D
8000 Århus C
Billettf. 8619 0079

The drowning Room

Mischa Myers (USA)
Aldersgruppe: unge/voksne
Spilledage og -tidspunkter:
17/5-19/5 kl. 17.00
Billetpris: 100 kr. Unge u. 25 60,- kr

Mozzica

Ingrid Kristensen & Co.
Aldersgruppe: unge/voksne
Spilledage og -tidspunkter:
21/5-22/5 kl. 20.00
Billetpris: 75 kr. Grupperabat 50 kr.

Hedda

Teatret Veddas øje
Aldersgruppe: unge/voksne
Spilledage og -tidspunkter:
29/8-8/9 kl. 20.00

FREDENSKIRKEN

Rosenvangsallé 59
8260 Viby J.
Billettf. 89 40 40 40 samt ved indgangen 1 time før forestillingen.
Billetsalg online: www.jyske-opera.dk

Det Forjættede Land

Den Jyske Opera
Aldersgruppe: fra 7 til 13 år
Spilledage og -tidspunkter:
31/8 kl. 13.30 og kl. 16.30
1/9 kl. 14.00 og kl. 16.00.
Billetpris: kr. 60. Unge u. 25 år kr. 50.

MBT DANSESCENE

Frederiks Allé 20 C
8000 Århus C
Billettf.: 8931 8210

Headbreak

Granhøj Dans
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilleperiode: 23/5 kl. 20.00
Billetpris: 110 kr., unge u. 25 år 60 kr.

Nalle finder en stol

Aldergruppe: fra 3-8 år
Spilleperiode: 29/5-30/5 kl. 11.00 & 13.00
Billetpris: kr. 30,-

En bestyrlig historie

Aldergruppe: fra 6-8 år
Spilleperiode: 29/5-30/5 kl. 11.00 & 13.00
Billetpris: kr. 30,-

Et eventyr på arabisk

Aldergruppe: fra 6-8 år
Spilleperiode: 29/5-30/5 kl. 11.00 & 13.00
Billetpris: kr. 30,-

TEATER REFLEKSION

Sintrupvej 11a
8220 Brabrand
Tlf.: 86 24 05 72

Prinsen og tjeneren

Teater Refleksion
Aldersgruppe: 4 til 10 år
Spilleperiode: 1/9 til 9/9
Spilledage og tidspunkter:
1., 2., 8. og 9/9 kl. 15.00
4., 5., 6. og 7/9 kl. 9.30 og 11.00
Billetpris: 50 kr. "Kommunale daginstitutioner: Teater for en 25'er"

ØVRIGE JYLLAND**JAKO-BOLE TEATRET**

Danmarksgade 19
9000 Aalborg
Billettf.: 9812 7833 - hverdage kl. 9-15

Sikken en Sæk

Jytte Abildstrøms Teater
Aldersgruppe: fra 1,5 til 4 år
Spilledage og -tidspunkter:
24/9-7/10
Hverdage om formiddagen.

Weekend om eftermiddagen.
Billetpris: 45,- kr. Ved grupper over 10 personer 40,- kr.

HANSTHOLM FYR

Tårnvej 23
7730 Hanstholm
Billettelefon: 9796 0100

Picnic

Thy Teater
Aldersgruppe: familieforestilling
Spilledage og -tidspunkter:
17/8-26/8 kl. 19.00
Billetpriser: 100,- kr. unge u. 25 år kr. 35,-

RANDERS EGNSTEATER

VÆRKSTEDET
Mariagervej 10
8900 Randers
Billettf.: 8710 1900

Kong Lear

The Loyal Shakespeare Company
Aldersgruppe: unge/voksne
Spilleperiode og tidspunkter:
9/8-19/8 kl. 20.00
Billetpris: kr. 95,-. Børn og unge u. 25 år kr. 55,-

Paradistræet

Randers Egnsteater
Aldersgruppe: 1,5-4 år og deres forældre
Spilleperiode og tidspunkter:
8/9, kl. 14.00
Billetpris: kr. 95,-. Børn og unge u. 25 år kr. 55,-

Othello- et stykke

lagagekomik
The Loyal Shakespeare Company
Aldersgruppe: unge/voksne
Spilleperiode og tidspunkter:
4/10 kl. 20.00
Billetpris: kr. 95,-. Børn og unge u. 25 år kr. 55,-

".....og snart skal man jo dø"

Odsherred Teater
Aldersgruppe: unge/voksne
Spilleperiode og tidspunkter:
13/9-15/9 kl. 20.00
Billetpris: kr. 95,-. Børn og unge u. 25 år kr. 55,-

Ka' du fløjte Johanne

Nørregaard & Reiches Teater
Aldersgruppe: 6-9 år og deres forældre
Spilleperiode og tidspunkter:
22/9 kl. 14.00
Billetpris: kr. 95,-. Børn og unge u. 25 år kr. 55,-

Exit- Eine Hamletfantasie

Figurenteater Wilde & Vogel
Aldersgruppe: unge/voksne
Spilleperiode og tidspunkter:
26/9 kl. 20.00
Billetpris: kr. 95,-. Børn og unge u. 25 år kr. 55,-

DDT - Det Dan Turéll

Svalegangen
Aldersgruppe: unge/voksne
Spilleperiode og tidspunkter:

27/9 kl. 20.00

Billetpris: kr. 95,-. Børn og unge u. 25 år kr. 55,-

Hallo Gud

Teatergruppen Madam Bach
Aldersgruppe: unge/voksne
Spilleperiode og tidspunkter:
28/9 kl. 20.00
Billetpris: kr. 95,-. Børn og unge u. 25 år kr. 55,-

Bastien og Bastienne

Det Nordjyske Operakompagni
Aldersgruppe: 6-12 år og deres forældre
Spilleperiode og tidspunkter:
29/9 kl. 14.00
Billetpris: kr. 95,-. Børn og unge u. 25 år kr. 55,-

TEATRET TREKANTEN

Musikteatret
Vedelsgade 25
7100 Vejle
Billettelefon: 79 43 20 30

Resten er stilhed

Teatret Trekanten
Aldersgruppe: fra 14 år
Spilleperiode: 1/9-12/9
Spilledage og tidspunkter:
hverdag kl. 10.00 & 12.00
Billetpris: 50 kr

Regnbue teatret**Rød eller Blå**

En lille historie om venskab
- efter Janne Lundstrøms bog

Aldersgruppe 3-6 år

Varighed: 30 min.

Max: 50 børn

Spilleareal: B 4,5 m, D 5 m, H 2,10 m

Pris 1800 kr. + transport - udløser ikke refusion

Turneperiode: Efterår 2001/forår 2002

Nærmere information: Helle Lessels (26553181)
eller Birgitte Holm (38119540)

Teater Refleksion**Prinsen og tjeneren**

Dukke- og animationsforestilling, baseret på en fortælling af Thomas Winding.

En historie om en prins, der kun kan bestemme og være sur, og en tjener, der vil gøre alt for prinsen, men alligevel ikke kan gøre ham tilpas. En dag får prinsen nok, og han smider tjeneren ud.

Og en lang rejse begynder...

En morsom og rørende fortælling om udvikling og venskab fortalt med hænder, dukker, musik og objekter i Teater Refleksions enkle iscenesættelse.

"Morsomme hænder med masser af mening".

"Så opmuntrende opfindsomhed, så fin en præcision og så stor en sans for fortælling".

For 4-10 årige og voksne.

Turnéperiode: september/ oktober/ november 2001

Århus Festuge 2001:

Teater Refleksion, Sintrupvej 11a, Brabrand, billetbestilling: 86 24 05 72

1. og 2. sept. kl. 15.00, 4.-7. sept. kl. 9.30 og 11.00 samt 8. og 9. sept. kl. 15.00

København:

Comedievognen, Griffenfeldtsvej 7a, billetbestilling: 35 36 65 69

21. okt. kl. 14.30 og 16.00, 22. og 24. okt. kl. 9.30 og 11.00, 23. okt. kl. 10.00 og 14.00

Odense:

Børneteateret Skægspire, Filosofgangen 19, billetbestilling: 66 11 31 06

4. nov. kl. 14.30, 5. nov. kl. 9.30 og 11.00, 6. nov. kl. 10.00 og 13.30

Børneteaters Debatforum

Fredag den 14. september 2001 på Horsens Ny Teater

08.15-09.15 Billetudleveringen er åben for deltagerne

08.45-09.15 Ankomst, kaffe og rundstykke

09.30-10.30 Teatro Hugo Ines, Peru med "Short Stories"

10.45-11.15 Debat

11.30-12.00 18 1/2 minut med Carte Blanche, sidste års modtager af Børneteaterprisen.

12.00-12.45 Frokost

13.00-13.45 Teatergruppen Mariehønen med Prins Vat

14.00-15.00 Debat - en repræsentant fra Kulturministeriet vil redegøre for forslaget til en ny teaterlov. Efterfølgende debat.

15.00-15.30 Kaffe og kage

Ret til ændringer forbeholdes.

Arrangementet henvender sig til arrangører, personer fra teaterfaglige institutioner samt det kunstneriske og administrative personale på teatrene.

Deltagergebyr kr. 375,00 pr. person incl. forplejning.

Begrænset antal pladser!

Få mere at vide hos Kultur- og Fritidsforvaltningen, Horsens Kommune på telefon 7629 2308 * e-mail kulw@horsens.dk

* www.boerneteaterfestival.horsens.dk

HORSENS BØRNETEATERFESTIVAL 2001

Gratis billetter
til alle
forestillinger

Den 14. - 15. og 16. september

Billetbestilling for arrangører og teaterfaglige repræsentanter
fra den 9. maj på telefon 7011 1411
mandag til torsdag kl. 09.00 - 15.30 - fredag lukket.
Halvdelen af alle billetter til de enkelte forestillinger er reserveret til arrangører og teaterfaglige repræsentanter for det professionelle børneteater. Der udleveres maksimalt 2 billetter til den enkelte forestilling.
Billetbestilling for publikum
fra den 11. august på telefon 7011 1411
mandag til torsdag kl. 09.00 - 15.30 - fredag lukket. Endvidere er der ekstraordinært åbent for billetbestilling i weekenden den

11. og 12. august i tidsrummet kl. 10.00 - 16.00.
Halvdelen af alle billetter til de enkelte forestillinger er reserveret til publikum. Der kan maksimalt bestilles 5 billetter pr. forestilling, (3 stk. til forestillinger for 1,5-4 år), og der kan maksimalt bestilles til i alt 5 forestillinger.
Arrangementer for tilreisende
Fredag og lørdag aften er der mulighed for - for festivalens tilreisende gæster - at deltage i arrangementer med spisning. Der er begrænset antal pladser.

www.boerneteaterfestival.horsens.dk

46 professionelle teatre · Ca. 190 forestillinger for alle aldersgrupper · Oplysning og billetbestilling på telefon 7011 1411

FREDAG DEN 14. SEPTEMBER:

Mariehønen	Prins Vat	4-8 år	16.00	45 min.	Horsens Ny Teater, lille scene
Teater 83	Min Billedbog	1,5-4 år	16.00	30 min.	Midtbykskolen, lokale 302
Det Nordjyske Operakompagni	Bastien og Bastienne	6-12 år	16.00	50 min.	Lille Midt, øvre gymnastiksal
The Loyal Shakespeare Company	Kong Lear	14 år og op	16.00	70 min.	Byggeteknisk Højskole
Holbæk Egnsteater	Boris og den glade Løve	3-8 år	16.30	40 min.	Biblioteket, 2. sal
Det Lille Verdens Teater	Mellem himmel og Jord	1,5-4 år	16.30	30 min.	Midtbykskolen, lokale 215
Teater Portamento	Tilovers	10 år og op	16.30	40 min.	Midtbykskolen, lokale 218
Det Mindste Teater	Krusemynte	4-8 år	16.30	35 min.	Komediehuset, 1. sal
Teatret på Hjul	Historien om Solsikken	1,5-4 år	16.30	30 min.	Midtbykskolen, Håndarbejde
Det Fortællende Teater	I Guder	4 år og op	16.45	45 min.	Midtbykskolen, lokale 512
Odsherred Teater	Talldet er så mørkt	14 år og op	17.00	75 min.	Rådhuset
Det Lille Turneteater	Livs Rejse	5-8 år	17.00	35 min.	Bus foran Rådhuset
Teatret Møllen	Harry	9 år og op	17.00	45 min.	Kilden, sal 2
Taastrup Teater	Cassius og Floridor	4-8 år	17.00	45 min.	Midtbykskolen, lokale 210
Teater My	Solens Land	1,5-4 år	17.00	30 min.	Horsens Ny Teater, sal 3
Skægspire	Sangen om Kaino	6 år og op	17.30	55 min.	Midtbykskolen, formning
DRT	En særlig Historie	4-8 år	17.30	45 min.	Midtbykskolen, formning
BaggårdTeatret	Stoneface	6 år og op	17.30	50 min.	Gl. Teater, salen
Blå Fugl	Ved verdens Ende	3 år og op	17.30	50 min.	Kunstmuseet, 1. sal
Corona Danseteater	Solo	12 år og op	17.30	50 min.	Midtbykskolen, lokale 203/204
Randers Egnsteater	Bagage	6 år og op	17.30	35 min.	Pladsen foran Horsens Ny Teater
Thy Teater	Mester Jakob	3-6 år	18.00	45 min.	Biblioteket, mødesalen
Vester 60	En kinamands Chance	6-11 år	18.00	50 min.	Midtbykskolen, fælleslokalet
Fair Play	Lille Spejl	14 år og op	18.00	55 min.	Fritidscentret
Teater Patrasket	En mærkelig mand	5-10 år	18.30	45 min.	Kilden, sal 1
Mariposa Teatret	Flugt	13 år og op	18.30	45 min.	Hulvej Skole
Jytte Abildstrøms Teater	Den kloge Dronning	4-8 år	19.00	50 min.	Midtbykskolen, lokale 203/204
Comedievognen	Paradiso	7 år og op	19.00	60 min.	Kilden, salen
Boomerang Teatret	Mr. Mister	12 år og op	19.00	55 min.	Kunstmuseet, billedskolen
Replikken	Vi venter på Godot	15 år og op	19.00	45 min.	Gl. Teater, rød salon

LØRDAG DEN 15. SEPTEMBER:

Gruppe 38	En lille Sonate	5 år og op	09.30	40 min.	Rådhuset
Skægspire	Sangen om Kaino	6 år og op	09.30	55 min.	Horsens Ny Teater, sal 3
Teatret Møllen	Harry	9 år og op	09.30	45 min.	Midtbykskolen, D-gym
Jytte Abildstrøms Teater	Den kloge Dronning	4-8 år	09.30	50 min.	Midtbykskolen, lokale 203/204
Teater Portamento	Tilovers	10 år og op	09.30	40 min.	Midtbykskolen, lokale 218
Teater 83	Min Billedbog	1,5-4 år	09.30	30 min.	Midtbykskolen, lokale 302
Taastrup Teater	Cassius og Floridor	4-8 år	09.30	45 min.	Kilden, sal 2
Mariposa Teatret	Flugt	13 år og op	09.30	45 min.	Hulvej Skole
Blå Fugl	Ved verdens Ende	3 år og op	09.30	50 min.	Kunstmuseet, 1. sal
Replikken	Vi venter på Godot	15 år og op	09.30	45 min.	Gl. Teater, rød salon
The Loyal Shakespeare Company	Kong Lear	14 år og op	09.30	70 min.	Byggeteknisk Højskole
Mariehønen	Prins Vat	4-8 år	10.00	45 min.	Horsens Ny Teater, lille scene
Holbæk Egnsteater	Boris og den glade Løve	3-6 år	10.00	40 min.	Biblioteket, 2. sal
Det Nordjyske Operakompagni	Bastien og Bastienne	6-12 år	10.00	50 min.	Lille Midt, øvre gymnastiksal
Comedievognen	Paradiso	7 år og op	10.00	60 min.	Kilden, salen
Dansk Rakkerpak	Lus i Skindpelsen	6 år og op	10.00	50 min.	Udendørs v/Det Gamle Rådhus
Teater My	Solens Land	1,5-4 år	10.00	30 min.	Midtbykskolen, lokale 210
Det Mindste Teater	Krusemynte	4-8 år	10.00	35 min.	Komediehuset, 1. sal
DRT	En særlig Historie	4-8 år	10.30	45 min.	Midtbykskolen, formning
Det Lille Verdens Teater	Mellem himmel og Jord	1,5-4 år	10.30	30 min.	Midtbykskolen, lokale 215
Fair Play	Lille Spejl	14 år og op	10.30	55 min.	Fritidscentret
Boomerang Teatret	Mr. Mister	12 år og op	10.45	55 min.	Kunstmuseet, billedskolen
Det Fortællende Teater	I Guder	4 år og op	10.45	45 min.	Midtbykskolen, lokale 512
Det Lille Turneteater	Livs Rejse	5-8 år	11.00	35 min.	Bus foran Rådhuset
Thy Teater	Mester Jakob	3-6 år	11.00	45 min.	Biblioteket, mødesalen
Teatret...	Ifølge Markus	13 år og op	11.00	90 min.	Horsens Ny Teater, store sal
Teater Patrasket	En mærkelig Mand	5-10 år	11.00	45 min.	Kilden, sal 1
Corona Danseteater	Solo	12 år og op	11.00	50 min.	Lille Midt, nedre gymnastiksal
BaggårdTeatret	Stoneface	6 år og op	11.00	50 min.	Gl. Teater, salen
Teatret på Hjul	Historien om Solsikken	1,5-4 år	11.30	30 min.	Midtbykskolen, håndarbejde
Teater Portamento	Tilovers	10 år og op	11.30	40 min.	Midtbykskolen, lokale 218
Blå Fugl	Ved verdens Ende	3 år og op	11.30	50 min.	Kunstmuseet, 1. sal
Odsherred Teater	Talldet er så mørkt	14 år og op	11.45	75 min.	Rådhuset
Skægspire	Sangen om Kaino	6 år og op	11.45	55 min.	Horsens Ny Teater, sal 3
Jytte Abildstrøms Teater	Den kloge Dronning	4-8 år	12.00	50 min.	Midtbykskolen, lokale 203/204
Randers Egnsteater	Bagage	6 år og op	12.00	35 min.	Pladsen foran Horsens Ny Teater
Vester 60	En kinamands Chance	6-11 år	12.00	50 min.	Midtbykskolen, fælleslokalet
Comedievognen	Paradiso	7 år og op	12.00	60 min.	Kilden, salen
The Loyal Shakespeare Company	Kong Lear	14 år og op	12.00	70 min.	Byggeteknisk Højskole
DRT	En særlig Historie	4-8 år	12.30	45 min.	Midtbykskolen, formning
Teatret Møllen	Harry	9 år og op	12.30	45 min.	Midtbykskolen, D-gym
Replikken	Vi venter på Godot	15 år og op	12.30	45 min.	Gl. Teater, rød salon
Mariehønen	Prins Vat	4-8 år	13.00	45 min.	Horsens Ny Teater, lille scene
Det Fortællende Teater	I Guder	4 år og op	13.00	45 min.	Midtbykskolen, lokale 512
Det Nordjyske Operakompagni	Bastien og Bastienne	6-12 år	13.00	50 min.	Lille Midt, øvre gymnastiksal
Mariposa Teatret	Flugt	13 år og op	13.00	45 min.	Hulvej Skole
Det Mindste Teater	Krusemynte	4-8 år	13.00	35 min.	Komediehuset, 1. sal
Det Lille Verdens Teater	Mellem himmel og Jord	1,5-4 år	13.30	30 min.	Midtbykskolen, lokale 215
De Røde Heste	Krokodillen	6-10 år	13.30	50 min.	Midtbykskolen, lokale 218
Teater 83	Min Billedbog	1,5-4 år	13.30	30 min.	Midtbykskolen, lokale 302
Teater Patrasket	En mærkelig Mand	5-10 år	13.30	45 min.	Kilden, sal 1
Taastrup Teater	Cassius og Floridor	4-8 år	13.30	45 min.	Kilden, sal 2
Fair Play	Lille Spejl	14 år og op	13.30	55 min.	Fritidscentret
Teatret...	Ifølge Markus	13 år og op	14.00	90 min.	Horsens Ny Teater, store sal
Nørregaard & Reiches Teater	Kan du fløjte Johanne?	6-9 år	14.00	60 min.	Horsens Ny Teater, sal 3
Vester 60	En kinamands chance	6-11 år	14.00	50 min.	Midtbykskolen, fælleslokalet
Meridiano Teatret	Vor underfulde Verden	10 år og op	14.15	50 min.	Gl. Teater, salen
Thy Teater	Mester Jakob	3-6 år	14.30	45 min.	Biblioteket, mødesalen
Corona Danseteater	Solo	12 år og op	14.30	50 min.	Lille Midt, nedre gymnastiksal
Odsherred Teater	Talldet er så mørkt	14 år og op	15.00	75 min.	Rådhuset
Det Lille Turneteater	Livs Rejse	5-8 år	15.00	35 min.	Bus foran Rådhuset
Holbæk Egnsteater	Boris og den glade Løve	3-6 år	15.00	40 min.	Biblioteket, 2. sal
DRT	Et Sofastykke	5-10 år	15.00	40 min.	Midtbykskolen, formning
Carte Blanche	Var der Engang	6-11 år	15.00	45 min.	Kilden, salen
Teater My	Solens Land	1,5-4 år	15.00	30 min.	Midtbykskolen, lokale 210

LØRDAG DEN 15. SEPTEMBER:

Balsamico Express	Se mine Bukser	15 år og op	15.00	25 min.	Kunstmuseet, billedskolen
Randers Egnsteater	Den rene Vare	13 år og op	15.00	45 min.	Byggeteknisk Højskole
Jytte Abildstrøms Teater	Rub og Stub	3-6 år	15.30	40 min.	Midtbykskolen, lokale 203/204
Blå Fugl	En Hjertesag	3 år og op	15.30	45 min.	Midtbykskolen, lokale 512
Det Mindste Teater	Dagen i Hatten	1,5-4 år	15.30	35 min.	Komediehuset, 1. sal
Nørregaard & Reiches Teater	Kan du fløjte Johanne?	6-9 år	16.00	60 min.	Horsens Ny Teater, sal 3
Teatret på Hjul	Historien om Solsikken	1,5-4 år	16.00	30 min.	Midtbykskolen, håndarbejde
Neander	Mike Attack	13 år og op	16.00	55 min.	Lille Midt, øvre gymnastiksal
De Røde Heste	Krokodillen	6-10 år	16.00	50 min.	Midtbykskolen, lokale 218
Anemoneteatret	Den gode gamle Rævebog	5-10 år	16.00	60 min.	Kilden, sal 2
Balsamico Express	Fru Jensens sidste Fristelse	15 år og op	16.00	25 min.	Kunstmuseet, billedskolen
Teater 2 Tusind	Tage Tynakke	8-11 år	16.00	50 min.	Hulvej Skole
Dansk Rakkerpak	Lus i Skindpelsen	6 år og op	16.00	50 min.	Udendørs v/Det Gamle Rådhus
Replikken	Vi venter på Godot	15 år og op	16.00	45 min.	Gl. Teater, rød salon
Artibus	Johnny og Ida	8-12 år	16.30	50 min.	Midtbykskolen, P-gym.
Teatret Trekanten	Resten er Stilhed	14 år og op	16.30	60 min.	Kilden, sal 1
Meridiano Teatret	Vor underfulde Verden	10 år og op	16.30	50 min.	Gl. Teater, salen
Holbæk Egnsteater	Forårsvisen	3-6 år	17.00	40 min.	Biblioteket, 2. sal
Musikteatret Undergrunden	Egede	8-12 år	17.00	45 min.	Midtbykskolen, fælleslokalet
Carte Blanche	Var der Engang	6-11 år	17.00	45 min.	Kilden, salen
Boomerang Teatret	Under Brudesløret	14 år og op	17.00	60 min.	Kunstmuseet, 1. sal
Batida	Det eventyrlige Kappadokien	7-11 år	17.30	55 min.	Midtbykskolen, D-gym.
Batida	Den vidunderlige Trio	3-8 år	17.30	45 min.	Lille Midt, nedre gymnastiksal

SØNDAG DEN 16. SEPTEMBER:

Carte Blanche	Du milde Himmel	6-11 år	09.30	45 min.	Rådhuset
Randers Egnsteater	Det gode Hjerter	5-10 år	09.30	50 min.	Horsens Ny Teater, sal 3
Teatret Lampe	Den grimme Ælling	1,5-4 år	09.30	30 min.	Biblioteket, mødesalen
Batida	Det eventyrlige Kappadokien	7-11 år	09.30	55 min.	Midtbykskolen, D-gym.
De Røde Heste	Krokodillen	6-10 år	09.30	50 min.	Midtbykskolen, lokale 218
Blå Fugl	En Hjertesag	3 år og op	09.30	45 min.	Midtbykskolen, lokale 512
Batida	Den vidunderlige Trio	3-8 år	09.30	45 min.	Lille Midt, nedre gymnastiksal
Teater 2 Tusind	Tage Tynakke	8-11 år	09.30	50 min.	Hulvej Skole
Balsamico Express	Fru Jensens sidste Fristelse	15 år og op	09.30	25 min.	Kunstmuseet, billedskolen
Replikken	Kun for Sjøv	15 år og op	09.30	45 min.	Gl. Teater, rød salon
Det Mindste Teater	Dagen i Hatten	1,5-4 år	09.30	35 min.	Komediehuset, 1. sal
Anemoneteatret	Den gode gamle Rævebog	5-10 år	09.30	60 min.	Kilden, sal 2
Det Lille Turneteater	Livs Rejse	5-8 år	10.00	35 min.	Bus foran Rådhuset
DRT	Et Sofastykke	5-10 år	10.00	40 min.	Midtbykskolen, formning
Jytte Abildstrøms Teater	Rub og Stub	3-6 år	10.00	40 min.	Midtbykskolen, lokale 203/204
Randers Egnsteater	Den rene Vare	13 år og op	10.00	45 min.	Byggeteknisk Højskole
Fair Play	Taskenspillerne	12 år og op	10.30	60 min.	Horsens Ny Teater, store sal
Holbæk Egnsteater	Forårsvisen	3-6 år	10.30	40 min.	Biblioteket, 2. Sal
Teatret på Hjul	Historien om Solsikken	1,5-4 år	10.30	30 min.	Midtbykskolen, håndarbejde
Neander	Mike Attack	13 år og op	10.30	55 min.	Lille Midt, øvre gymnastiksal
Theatret Thalias Tjenere	Leif the Lucky	9 år og op	10.30	65 min.	Fritidscentret
Boomerang Teatret	Under Brudesløret	14 år og op	10.30	60 min.	Kunstmuseet, 1. Sal
Balsamico Express	Se mine Bukser	15 år og op	10.30	25 min.	Kunstmuseet, billedskolen
Refleksion	Prinsen og Tjeneren	4-10 år	11.00	45 min.	Horsens Ny Teater, lille scene
Artibus	Johnny og Ida	8-12 år	11.00	55 min.	Midtbykskolen, P-gym.
Musikteatret Undergrunden	Egede	8-12 år	11.00	45 min.	Midtbykskole, fælleslokalet
Teatret Trekanten	Resten er Stilhed	14 år og op	11.00	60 min.	Kilden, sal 1
Taastrup Teater	Ikke Jeg	14 år og op	11.00	50 min.	Gl. Teater, salen
Teater My	Solens Land	1,5-4 år	11.00	30 min.	Midtbykskolen, lokale 210
Teater 83	Min Billedbog	1,5-4 år	11.15	30 min.	Midtbykskolen, lokale 302
BaggårdTeatret	Den barmhjertige Samaritan	8-12 år	11.30	60 min.	Kilden, salen
Carte Blanche	Du milde Himmel	6-11 år	12.00	45 min.	Rådhuset
Randers Egnsteater	Det gode Hjerter	5-10 år	12.00	50 min.	Horsens Ny Teater, sal 3
Teatret Lampe	Den grimme Ælling	1,5-4 år	12.00	30 min.	Biblioteket, mødesalen
DRT	Et Sofastykke	5-10 år	12.00	40 min.	Midtbykskolen, formning
Batida	Det eventyrlige Kappadokien	7-11 år	12.00	55 min.	Midtbykskolen, D-gym.
Batida	Den vidunderlige Trio	3-8 år	12.00	45 min.	Lille Midt, nedre gymnastiksal
Teater 2 Tusind	Tage Tynakke	5-9 år	12.00	50 min.	Hulvej Skole
Dansk Rakkerpak	Lus i Skindpelsen	6 år og op	12.00	50 min.	Udendørs v/Det Gamle Rådhus
Replikken	Kun for Sjøv	15 år og op	12.00	45 min.	Gl. Teater, rød salon
Holbæk Egnsteater	Forårsvisen	3-6 år	12.00	40 min.	Biblioteket, 2. sal
De Røde Heste	Krokodillen	6-10 år	12.30	50 min.	Midtbykskolen, lokale 218
Blå Fugl	En Hjertesag	3 år og op	12.45	45 min.	Midtbykskolen, lokale 512
Randers Egnsteater	Bagage	6 år og op	13.00	35 min.	Pladsen foran Horsens Ny Teater
Jytte Abildstrøms Teater	Rub og Stub	3-6 år	13.00	40 min.	Midtbykskolen, lokale 203/204
Neander	Mike Attack	13 år og op	13.00	55 min.	Lille Midt, øvre gymnastiksal
Anemoneteatret	Flammen	8 år og op	13.00	60 min.	Kilden, sal 2
Boomerang Teatret	Under Brudesløret	14 år og op	13.00	60 min.	Kunstmuseet, 1. sal
Refleksion	Prinsen og Tjeneren	4-10 år	13.30	45 min.	Horsens Ny Teater, lille scene
Theatret Thalias Tjenere	Leif the Lucky	9 år og op	13.30	65 min.	Fritidscentret
Det Mindste Teater	Dagen i Hatten	1,5-4 år	13.30	35 min.	Komediehuset, 1. sal
Gruppe 38	En lille Sonate	5 år og op	14.00	40 min.	Rådhuset
Artibus	Johnny og Ida	8-12 år	14.00	55 min.	Midtbykskolen, P-gym.
Taastrup Teater	Ikke Jeg	14 år og op	14.00	50 min.	Gl. Teater, salen
Fair Play	Taskenspillerne	12 år og op	14.30	60 min.	Horsens Ny Teater, store sal
DRT	Et Sofastykke	5-10 år	14.30	40 min.	Midtbykskolen, formning
Madam Bach	Hallo Gud	15 år og op	14.30	65 min.	Lille Midt, nedre gymnastiksal
BaggårdTeatret	Den barmhjertige Samaritan	8-12 år	14.30	60 min.	Kilden, salen
Replikken	Kun for Sjøv	15 år og op	14.30	45 min.	Gl. Teater, rød salon
Det Fortællende Teater	Biowulf	6 år og op	14.30	50 min.	Kunstmuseet, billedskolen
Teatret Lampe	Den grimme Ælling	1,5-4 år	15.00	30 min.	Biblioteket, mødesalen
Teater Portamento	Tilovers	10 år og op	15.00	40 min.	Midtbykskolen, lokale 218
Teater 2 Tusind	Tage Tynakke	5-9 år	15.00	50 min.	Hulvej Skole
Musikteatret Undergrunden	Egede	8-12 år	15.30	45 min.	Midtbykskolen, fælleslokalet
Teatret Trekanten	Resten er Stilhed	14 år og op	15.30	60 min.	Kilden, sal 1
Refleksion	Prinsen og Tjeneren	4-10 år	16.00	45 min.	Horsens Ny Teater, lille scene
Det Fortællende Teater	Biowulf	6 år og op	16.00	45 min.	Kunstmuseet, billedskolen
Gruppe 38	En lille sonate	5 år og op	16.30	40 min.	Rådhuset
Theatret Thalias Tjenere	Leif the Lucky	9 år og op	16.30	65 min.	Fritidscentret
Madam Bach	Hallo Gud	15 år og op	17.00	65 min.	Lille Midt, nedre gymnastiksal
Anemoneteatret	Flammen	8 år og op	17.00	60 min.	Kilden, sal 2